

Finnish
A Testimony On The Sea
64-0307

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

Todistus merellä

Dallas, TX, USA

7.3.1964

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

Todistus merellä

¹ Ennen kuin kumarramme päämme rukoukseen, haluaisin lukea jotakin Jumalan Sanasta. Haluan aina lukea Hänen Sanaansa, koska minun sanani tulevat pettämään, ne ovat ihmisen sanoja, mutta Hänen Sanansa eivät voi pettää. Te, jotka seuraatte tekstiä ja niin edelleen, lukekaamme tänä iltana Matteuksen 14. luvusta, alkaen jakeesta 22:

Ja kohta Jeesus vaati opetuslapsiaan menemään veneeseen, ja menemään hänen edellään toiselle rannalle, sillä aikaa, kun hän lähetti väenpaljouden pois.

Ja, kun hän oli lähettänyt väenpaljouden pois, hän meni ylös vuorelle erikseen rukoilemaan: ja, kun ilta oli tullut, hän oli siellä yksinään.

Mutta vene oli nyt keskellä merta, aaltojen heiteltävänä, sillä tuuli oli vastainen.

Ja neljännen yövartion aikana Jeesus meni heidän tykönsä, kävellen meren päällä.

Ja, kun opetuslapset näkivät hänen kävelevän meren päällä, he olivat huolestuneita, sanoen, se on henki; ja he huusivat pelosta.

Mutta kohta Jeesus puhui heille, sanoen: “Rohkaiskaa mielenne; se olen minä; älkää olko peloissanne.

² Kumartakaamme päämme nyt rukoukseen. Kun päämme ja sydämemme ovat kumarretut Jumalan edessä, onko täällä rakennuksessa jollakin tänä iltana tarve, jonka haluaisitte tehdä tunnetuksi Jumalalle, kohottamalla kätenne, tullaksenne muistetuksi rukouksessa? Katsokoon Herra teidän päällemme ja olkoon meille armollinen.

³ Taivaallinen Isä, me tulemme nyt Sinun Läsnäoloosi, Herran Jeesuksen Nimen tietä. Tietäen siunatulla vakuudella Hänen luvanneen, että jos me pyytäisimme “mitä tahansa” Hänen Nimessänsä, Sinä soisit sen meille. Me olemme hyvin kiitolliset siitä. Sanat eivät voi ilmaista sitä miltä meistä tuntuu, kun meillä on vakuus siitä, että Sinä kuuntelet meitä juuri nyt.

⁴ Sinä näit nuo kädet, Herra. Sinä tiedät mistä heillä oli tarve. Sinä olet kaikkietävä, kaikkivoimainen, ääretön Jumala, ja me tiedämme, että Sinä tunnet ihmisten sydämet. Sinä tiesit ajatuksemme, jopa ennekuin meitä oli luotu, Sinä tiesit jokaisen ajatuksen, joka meillä koskaan tulisi olemaan, sillä sinä olet ääretön.

⁵ Ja me rakoilemme, Herra, tällä hetkellä, kun me haluinemme kurotumme Sinun puoleesi, katso alas Taivaista, Herra, ja ota meidän pyyntömme omalle sydämellesi, Herra, ja vastaa meille rikkauksiesi mukaan Kirkkaudessa. Anna meille mitä sydämemme halajaa, luottaen, että se on Sinun jumalallinen tahtosi. Ja me tiedämme, että Sinä nautit tehdä tahtosi.

⁶ Anna meille jälleen suuri Sinun Läsnäolosi vuodatus tänä iltana, Herra. Paranna sairaat. Pelasta kadonneet, nosta ylös ne, jotka ovat kuolleita synnissä ja rikkomuksissa, ja tuo heidät uuteen Elämään tänä iltana. Voikaamme nähdä Jeesus. Me pyydämme sitä Hänen Nimessänsä. Aamen.

⁷ Voitte istuutua. Me olemme pahoillamme, että emme kykene saamaan ihmisille riittävästi istumatiloja. Mutta ensimmäisestä illasta alkaen, he sanovat, että heidän on täytynyt kääntyä pois suuria väkijoukkoja, joten me olemme pahoillamme siitä. Ja veli Grant ei aivan saanut toista huonetta valmiiksi rakennettua, joko... Uskon, että se on tällä vasemmalla puolella, josta hän tulee poistamaan väliseinän. Tämä kallis veli kysyi minulta, jos haluaisin tehdä tästä vuosittaisen tapahtuman, palaamalla takaisin Dallasiin, hänen seurakuntaansa. Sen kaltainen suuri kutsu, tällä hetkellä, kun ovet sulkeutuvat niin nopeasti, ja sitten tämä mies haluaa minun tulevan takaisin ja tekävän siitä vuosittaisen tapahtuman. Minä arvostan sitä.

⁸ Minulla oli aikaa yhdessäoloon heidän kanssaan tänä aamuna, veli Gordon Lindsay ja monien muiden kanssa heistä, veli Pearry Green, joka on Beaumontiin tulossa olevan kokouksen rahoittaja, istuu täällä takanani tänä iltana. Ja monet ystävistämme, veli Don ja hänen vaimonsa. Me olemme niin iloiset heidän täällä olostaan. Herra siunatkoon heitä.

⁹ Nyt tänä iltana, vain... Olen yrittänyt pitää Sanomani niin yksinkertaisina kuin ne vain voivat olla, niin että jopa lapsi voi ymmärtää ne.

¹⁰ Huomenna iltapäivällä on evankelistinen kokous, ja toivon, että te kaikki voisitte tulla mukaan.

¹¹ Nyt, jos teillä on kokouksia omissa seurakunnissanne, niin pysykää siellä missä paikkanne on. Me emme halua kenenkään jättävän omaa seurakuntaansa. Ja sitten, jos olette sairas ja haluatte puolestanne rukoiltavan ja seurakunnallanne on kokous huomenna iltapäivällä, niin puhukaa siitä pastorillenne, niin ettei hän tule ajattelemaan siitä mitään pahaa, tiedättehän. Antakaa hänen tietää, että me olemme täällä yhteistyössä, auttaaksemme koko Jeesuksen Kristuksen Ruumista, joka tekee matkaa täällä Dallasissa ja ympäristössä.

¹² Niinpä, huomenna iltapäivällä, uskon, että se on kello kaksi kolmekymmentä, tulen puhumaan evankelistisen Sanoman. Ja sitten tulemme rukoilemaan kaikkien ihmisten puolesta, jotka ovat sairaita, ja otamme kaikki rukouskortit, joiden puolesta ei ole ehditty rukoilla viikon aikana, ja rukoilemme heidän kaikkien puolesta huomenna.

¹³ Nyt aiheeni tänä iltana on enemmänkin pienen näytelmän kaltainen ja kestää vain muutamia hetkiä. Ja yritän saada tänä iltana rukoiltua sairaiden puolesta niin paljon kuin voin. Tekstini on “älkää olko peloissanne, se olen Minä”, Jeesus sanoo. Aiheenani on: *Todistus merellä*.

¹⁴ Sen on täytynyt olla myöhäinen iltapäivä, auringon on täytynyt olla laskemassa silloin, kun tämä tapahtui, ja sen on täytynyt olla kuuma päivä, suunnilleen sen kaltainen kuin nyt on täällä.

¹⁵ Ilmastointilaite on epäkunnossa ja he ovat korjaamassa sitä. Se on syy miksi muutin aiheeni siitä mitä aioin puhua, niin että voisin pitää kiirettä sen kanssa, eikä teidän tarvitse istua tämän kaltaisessa kuumuudessa.

¹⁶ Tämä suuri kalastaja, nähtyään mitä oli saanut päivän kuluessa, oli tarkannut Jeesusta Hänen suuressa palvelustehtävässään.

¹⁷ Olisin rakastanut elää tuona päivänä ja seurata Häntä. Mutta tiedätekö, olen iloinen, että minulla yhä on etuoikeus tehdä samoin, tarkata kuinka Hän tekee asioita. Ja on suurempaa tarkata Häntä tänä päivänä, kuin silloin. Minulla on nyt enemmän uskoa Häneen, ja minulla voi olla nyt enemmän uskoa kuin mitä minulla olisi voinut olla silloin, koska meillä on ollut kaksituhatta vuotta aikaa todistaa, että

Evankeliumi on oikein. Ja kahdentuhannen vuoden jälkeen, Hän on yhä elossa, tehden juuri niin kuin Hän teki silloin, joten meillä on suurempi uskonvarmuus ja enemmän perustusta uskolle nyt, kuin mitä heillä oli silloin.

¹⁸ Koska, Hän oli silloin vain joku Mies, joka kulki ympäri väittäen olevansa Jumalan lähettämä, ja olevansa Jumalan Poika, ja että Jumala vahvisti tuolle päivälle kuuluvan luvatus Sanan Hänen kauttaan, ja heillä oli jonkinlainen syy epäillä sitä. He olivat teologeja! Ja pankaa merkillä kuinka liikuttava asia se oli, se oli todella liikuttavaa, koska nuo teologit olisivat uskoneet Sen, jos Jumala ei olisi sokaissut heidän silmiään. Raamattu sanoo niin.

¹⁹ Ja tiesittekö Hänen luvanneen, että Hän tulisi sokaisemaan heidän silmänsä jälleen tänä päivänä, niin että he eivät näkisi Sitä? He tulisivat olemaan "itsepäisiä, ylpeitä, nautintoja enemmän kuin Jumalaa rakastavia, rauhanrikkomia, vääriä syyttäjiä, tyytymättömiä, niitä halveksivia, jotka ovat hyviä; omaten jumalisuuden muodon, mutta kieltäisivät sen Voiman." Tarkalleen sama lupaus uudestaan. Ja voisitte tuskintakaan mitään muuta kuin tuntea sääliä ihmisiä kohtaan. Ja heidän silmänsä ovat sokaistut tähän päivään asti Kirjoituksille, joiden Jumala lupasi tapahtuvan juuri tässä ajassa, tällä hetkellä, ja me katsomme suoraan sitä ja tarkkaamme sitä. Ja sitten ihmiset katsovat, pudistavat päitään ja kävelevät pois, sanoen: "Minä en näe Sitä." Se on sääliä asia, mutta kuitenkin Kirjoitusten täytyy täytyä. Sen täytyy olla sillä tavalla.

²⁰ Niinpä nämä opetuslapset olivat olleet Jumalan valitsemia. Huomasitteko, Jeesus kertoi heille "ennen maailman perustamista", valinneensa heidät ja he olivat ennalta määrätty Jumalan Siemen. Siksi, kun vaikeudet tulivat, ja näytti kuin ihmiset olisivat saaneet Jeesuksen nurkkaan ahdistetuksi, koskien erästä kysymystä, ei heillä ollut mitään kysyttävää. He eivät voineet ymmärtää sitä, mutta he olivat päättäneet olla tuntematta mitään muuta kuin Hänet. "Sinulla yksin on Elämän Sana." Ja he olivat päättäneet pysyä Sen kanssa, koska heidät oli määrätty tuohon virkaan.

²¹ Ja niin se on tänäänkin, että miehet ja naiset, jotka ovat määrätty Iankaikkiseen Elämään, ovat tuleva Iankaikkiseen Elämään. "Kaikki,

¹⁹⁹ Mistä olet niin hermostunut? Jatka vain eteenpäin, sanoen: "Minä en tule enää olemaan hermostunut", niin et tule olemaan. Se on ohitse. Hyvä on, herra.

²⁰⁰ Tule rouva. Nyt etiopialainen nainen, ja valkoinen mies, aivan tarkalleen jotakin sen kaltaista, mitä Jeesus kohtasi tuona päivänä. Heillä oli rotuerottelu, niin kuin meillä oli tapana olla täällä Etelässä, mutta nyt heillä ei sitä enää ole. Jeesus antoi heidän tietää, että kaikki ihmiset olivat Jumalan ihmisiä. Siinä ei ollut mitään eroa, näettehän, oliko hän juutalainen tai samarialainen.

²⁰¹ No niin, jos Jumala ei auta sinua, niin melko pian tuo nivelreuma on tekevä sinut rammaksi. Mutta uskotko, että Hän tulee auttamaan sinua, tekemään sinut terveeksi? Aivan niin kuin tuo nainen kaivolla teki, mene matkaasi ja kerro omille kansalaisillesi mitä suuria asioita Jumala on tehnyt sinulle. Hyvä on.

²⁰² Nyt siellä on kirurgi valmiina tarttumaan veitseen. Hetkinen vain, se ei ollut tämä nainen. Hetkinen nyt vain, olkoon jokainen nyt kunnioittava. Se on Saatana, joka yrittää tehdä jotakin. Tässä se on. Kasvain, kasvain, molemmilla teistä. Se on oikein. Sinulla on kasvain, ja hänellä on kasvain, ja tuo perkele huutaa apua toinen toiselta. Mutta Pyhä Henki myös huutaa. Ketä sinä tulet uskomaan, Häntäkö? Hyvä on. Nouse ylös pois siltä telttavuoteelta, rouva. Nouse ylös sieltä paareilta. Nouse pois siitä ja usko. Mene, usko Häntä nyt. Aamen.

²⁰³ Uskotteko te? Kaikki on mahdollista. Uskotteko te? Miten on teidän kanssanne kuulijakunnassa?

²⁰⁴ Nouskaamme seisomaan juuri nyt. Juuri nyt on aika tehdä se. Jokainen henkilö täällä, nouskoon jokainen henkilö seisomaan juuri nyt. Antakaa Jumalalle ylistys. Kohottakaa ylös kätenne.

²⁰⁵ Kiitos Sinulle, Herra Jeesus! Me ylistämme Sinua Sinun suuruudestasi, ja sairaiden parantamisestasi.

verenpaine. Ja sinulla on ollut halvaus. Sitä se on. Sano, sinä olet joko ollut saarnaaja, tai sinä olet saarnaaja. [Veli sanoo: "Minä olen."] Sinä olet nyt saarnaaja, näin sinun seisovan saarnatuolissa. Silloin, pidä usko Jumalaan ja tuo hermostuneisuus tulee jättämään sinut. Kaikilla saarnaajilla on se. Sinä tulet kuntoon. Mene takaisin saarnatuoliisi, ja tottele Jumalaa ja pysy uskollisena tuolle Sanalle, Jeesukselle Kristukselle,

¹⁹² Uskotko, että selkävikasi jätti sinut, istuessasi tuolissa? Uskotko sen? [Henkilö sanoo: "Kyllä."] Hyvä on, herra, jatka sitten vain eteenpäin sanoen: "Kiitos sinulle, Herra."

¹⁹³ Tule, rouva. Mitä kuuluu? Uskotko minun olevan Hänen palvelijansa? Hyvä on. Uskotko, että tuo naistenvaiva tulee jättämään sinut? [Sisar sanoo: "Aamen."] Uskotko? Silloin mene eteenpäin, sanoen: "Kiitos Sinulle, Herra."

¹⁹⁴ Munuaisvaiva, selkävika, selässäsi. Uskotko, että Jumala tulee parantamaan sinut ja tekee sinut terveeksi siitä? Uskotko, että Hän tulee tekemään sinut terveeksi. Hyvä on, mene kotiin, sinä olet terve,

¹⁹⁵ Tule, rouva, Minä olen vieras sinulle. Jos en sanoisi sinulle yhtään mitään, niin uskotko, että Jumalan Läsnäolo on täällä parantamaan sairait? Uskotko? Hyvä on, jos sen teet, sinun vatsavaivasi... Olen sanonut sinulle, näethän. Se on poissa. [Sisar sanoo: "Kiitos Jumala! Oi, kiitos Sinulle Jeesus."]

¹⁹⁶ Mitä kuuluu, herra? Jumala asuu sydämessä. Ja sinun sydämesi on osoittanut viime aikoina huonoja merkkejä. Uskotko, että Hän tulee tekemään sen hyväksi? Mene ja usko se. Jumala siunatkoon sinua. Usko se, ja Hän tulee tekemään sen hyväksi.

¹⁹⁷ Sinä olet hermostunut ja se on aiheuttanut sinulle vatsavaivan, vuotavan vatsahaavan. Se vaivaa sinua syömisen jälkeen. Uskotko, että se on kaikki poissa nyt? Mene ja hanki itsellesi jotakin syötävää.

¹⁹⁸ Sinun on jotenkin vaikeata päästä nousemaan ylös, selkäsi on vaivannut sinua niin pahasti. [Potilas sanoo: "Kyllä, herra."] Se ei ole vaivaava sinua enää, jos uskot sen. Tahdotko uskoa sen? ["Kyllä, herra."] Hyvä on, mene eteenpäin ja tehköön Herra Jeesus sinut täysin terveeksi.

jotka Isä on antanut Minulle, ovat tuleva Minulle." Se on Hänen Sanansa, eikä se voi pettää. Se on Jumalan Sana.

²² Ja me näemme nyt nämä opetuslapset, oli ollut suuri kokous siellä kedolla, vuoren kupeella. Ja Jeesus oli sanonut heille: "Menkää te nyt meren ylitse, Minun edelläni." Ja Hän menisi ylös vuorelle, yksin, rukoillakseen. Ja nämä opetuslapset, sen jälkeen, kun he olivat tavanneet ystäviä, vain aivan kuvitella miltä heistä tuntui.

²³ Koska tavattuina ystäviä, heidän sitten täytyi erota ystävistään; juuri, kun te alatte päästä tutuiksi, täytyy teidän sanoa hyvästit. Ja se on aina ollut jonkinlainen sydänkipu minulle yli maan, ja ympäri maailman, sen jälkeen, kun on tavannut ystäviä, sitten jättää heidät, tietäen, että siellä on monia joita ette enää tule näkemään, ennen kuin kohtaatte heidät Tuomiolla. Se on jotenkin surullinen asia.

²⁴ Voin kuvitella tuon veneen, keula maalle työnnettynä. Ja sen on täytynyt olla Simon Pietarin, joka suurin lihaksikkain käsivarsin ja olkapäin työnsi veneen vesille ja ohjasi sen merelle. Ja he kaikki vilkuttivat hyvästiksi rannalla oleville, jotka huusivat: "Tulkaa takaisin luoksemme uudestaan ja tuokaa Opettaja mukanne! Ja tulkaa pitämään toinen herätys, sillä me olemme olleet niin siunattuja tänä päivänä!" Ja uudet ystävät heiluttivat heille kättään. Ja Pietari kiipesi muiden opetuslasten ylitse, ja istuutui luultavasti veljensä Andreaksen viereen, ja tarttui airoihin.

²⁵ Veneissä ei silloin ollut moottoreita käyttövoimana, vaan niitä soudettiin airoilla. Ja ehkä heitä istui kaksi rinnakkain ja ehkä heillä oli kuusi tai kahdeksan airoparia. He soutivat tahdissa, ja voivat siten pitää veneen tasapainossa myrskyn aikana. Sitten tuulten puhaltaessa normaalisti, he voivat nostaa purjeen ja purjehtia.

²⁶ On täytynyt olla kuuma iltapäivä, Kirjoituksesta päätellen, sen on täytynyt olla todella tyyni, aurinkoinen, kuuma iltapäivä. Aurinko oli laskemassa. Ja he lakkasivat soutamasta ja vilkuttivat hyvästiksi ihmisille: "Toivomme jälleen tapaavamme teidät joskus", ja niin he lähtivät merelle. Ja aurinko laski, tuli iltahämy ja jonkin ajan kuluttua pimeys.

²⁷ Ja heidän on täytynyt soutaa melkoisella nopeudella ja se on kova homma noilla raskailla airoilla. He olivat melkein kaikki kalastajia, suuria voimakkaita miehiä, jotka olivat tottuneet mereen. Ja niinpä

odottaessaan Jeesuksen tuloa veneeseen heidän peräänsä melko pian, heidän on täytynyt antaa veneen liukua eteenpäin jonkin matkaa; panna vene liikkeelle ja sitten lakata soutamasta.

²⁸ Ehkä sen on täytynyt olla nuori Johannes, joka puhui ensin, koska hän oli nuorin joukosta. Sen on täytynyt olla hän, joka sanoi: “Minä alan hieman väsyä. Antakaamme veneen liukua vähän aikaa. Odotetaan vähän, ei meillä ole mitään kiirettä. Hän ei ole vielä tullut, joten me voimme aivan yhtä hyvin odottaa hetken ja vetää henkeä.”

²⁹ Ja istuessaan siellä, päänsä hieman kumarassa, hänen on täytynyt aloittaa todistuskokous. Ja se on mistä haluan puhua. Sen on täytynyt olla hän, joka nousi ensin ja sanoi: “Veljet, ei väliä mitä ihmiset sanovat, ja kuinka joku haluaa olla uskomatta, minä olen nyt aivan varma, tämän päivän jälkeen, että me emme seuraa mitään huijaria. Me emme seuraa mitään sen vähempää kuin Jumalaa, sillä kukaan ei voisi tehdä sitä, mitä Hän teki tänä päivänä, ellei se ollut Jumala. Tiedättekö, kun Hän otti nuo keksit ja mursi ne ja ruokki nuo viisituhatta siellä, oli se minusta mitä hämmästyttävintä asia. Mielessäni on voinut tähän päivään asti olla jonkinlainen kysymys”, minä nyt vain kertaan hänen todistustaan, “mutta se selvitti sen.”

³⁰ Hän sanoi: “Voin muistaa vuosia sitten, kuinka minulla oli tapana asua lähellä Jordania. Ja muistan kuinka pienenä poikana ollessani, sievällä juutalaisäidilläni oli tapana iltapäivisin nostaa minut syliinsä ja keinutella minua siellä ulkona eteisessä, unikkojen kukkiessa siellä Jordanin rannoilla. Ja hänellä oli tapana katsoa virran yli tuota erämaata kohden, jonka halki kansamme tuotiin tänne. Hänellä oli tapana kertoa minulle Raamatun kertomuksia. Yksi noista suurista kertomuksista, jonka voin muistaa, oli tuo suunemilaisnainen ja kuinka hänen pieni poikansa oli kuollut, ja tuo profeetta herätti tämän pienen pojan jälleen kuolleista. Se oli kertomus, joka tavallisesti kiihotti minua.”

³¹ Mutta yksi kaikkein kiihottavimmista kertomuksista, joita äidilläni oli tapana kertoa minulle, oli, kun hän sanoi: “Nyt Johannes, sinä olet vain pieni poika, mutta haluan sinun muistavan, kasvaessasi vanhemmaksi, että suuri Jehova toi kansamme ulos Egyptistä, ja me tulimme tuon erämaan halki ja tämän virran yli. Ja kaikkiaan neljäkymmentä vuotta he tekivät matkaa tuossa erämaassa, jossa ei ole mitään paikkaa saada vaatteita ja ruokaa. Ja Jumala antoi leipää sataa

¹⁸⁷ Minä olen sinulle vieras. Herra Jeesus tuntee meidät molemmat, eikö niin? Uskotko, että Jumala voi tehdä sinut terveeksi? Jos Herra Jeesus paljastaa minulle ne asiat, jotka ovat sydämessäsi, niin uskotko, että Hän tulee tekemään sinut terveeksi? Sinulla on ollut joitakin vaikeuksia. Sinulla on sappirakkovaiva, se on yksi asia. Ja toinen asia, se on aiheuttanut haavauma virtsarakossasi ja se on mitä lääkärisi sanoi. Nyt, toinen asia on, että hän haluaa leikata sen. Se on tarkalleen oikein. Eikö se olekin totta? Uskotko nyt, että Hän voi ohittaa sen? Luuletko, että uskosi on Hänessä? Nyt sinä tiedät, että se en ole minä, joka tekee sen. Uskotko sinä? Hyvä on. Mene, ja niin kuin olet uskonut, niin sinulle tapahtukoon.

¹⁸⁸ Me olemme vieraat toisillemme, oletan. Herra Jumala tuntee meidät molemmat. Uskotko, että Hän on kykenevä paljastamaan minulle ne asiat, jotka auttaisivat sinua? [Sisar: “Kyllä, minä tiedän sen.”] Sinä uskot, että Hän tulee tekemään sen. Minä sanon positiivisesti. Se on oikein hyvä. Se on oikein hienoa. Nyt sinulla on monia asioita vialla, niin monia komplikaatioita ja asioita, ja yskän kaltainen, josta et voi päästä eroon. Ja sinä olet todella hermostunut. Ja se on oikein,

¹⁸⁹ Sitten, sinulla on kuorma sydämelläsi, ja tuo taakka on jonkun toisen puolesta, joka on poikasi. Hänellä on vaikeuksia, perhevaikeuksia. Hän ja hänen vaimonsa, he aina riitelevät ja hälisevät ja sinulla on taakka siitä. Se on oikein. Nyt usko koko sydämelläsi ja se tulee selviämään ja olemaan normaalia. Usko nyt. Herra siunatkoon sinua.

¹⁹⁰ Mitä kuuluu, herra? Minä olen sinulle vieras. Ja sinä olet vieras minulle, tarkoitan. Se alkaa, nuo näyt, joita nyt näen, näyttää kuin koko huone tulisi valoisaksi, aivan kuin jonkinlainen pyörteenkaltainen kulkisi ympäri, Näethän? Mutta uskotko, että Herra Jeesus voi paljastaa minulle miksi seisot täällä? Uskotko Hänen voivan? Minä myös uskon sen. Minä puhun sinulle vain saadakseni kosketuksen henkeesi, se on tarkalleen miksi teen sen. Katsohan, minä en tunne sinua, joten sen täytyi olla jotakin muuta kuin minä, joka tekee sen. Minun on saatava vain itseni niin täydellisesti pois itsestäni, että Hän tekee sen itse, ymmärrätkö sinä?

¹⁹¹ Nyt, yksi asia, sinä kärsit valtavasta hermotilasta ja tämä hermostollinen tila on ollut jo jonkin aikaa. Se on oikein. Ja tuo hermostollinen tila on aiheuttanut sen, että sinulla on myös korkea

Hän on Sana. Minä en voi tehdä sitä. Minä olen ihminen. Sinä olet vain hieman hermostunut, ja siitä syystä teen tämän, näethän.

¹⁸² Se on yksi vaikeuksistasi, hermostuneisuus. Kyllä, Ja sinulla on myös sokeritauti, se on toinen asia, joka sinulla on vialla. Oikein. Komplikaatioita, niin monia asioita on vialla. Onko se oikein? Jos se on oikein, kohota kätesi. Näettekö? Uskotko, että Hän tulee parantamaan sinut? [Sisar sanoo: "Minä uskon."] Uskotko? No niin, hermostuneisuutesi aiheutuu iästäsi, näetkö, mutta nyt se kaikki tulee jättämään sinut. Ja minä uskon, että uskon kautta me menemme Golgatalle ja saamme verensiirron,

¹⁸³ No niin, se oli tarkalleen sama mitä Hän teki, kun Hän kertoi tuolle naiselle kaivolla mikä hänen vaikeutensa oli. Hänen vaikeutensa oli, että hänellä oli liian monta aviomiestä. Sinulla oli... Uskon, että se oli hermostuneisuus ja kaksi tai kolme muuta asiaa, jotka sinulla oli vikana. Se on oikein, eikä olekin. Se on tuo sama asia.

¹⁸⁴ Nyt, kun Hän tuli Simonin kohdalle, Hän kertoi hänelle kuka hän oli. Uskotko Jumalan voivan kertoa minulle mikä sinun nimesi on? Saisiko se sinut uskomaan enemmän, tekisikö se sen? Rouva Strong... [Sisar sanoo: "Stout."] Stout, tuletko uskomaan? Mene ja usko, ja sinä... Se on kaikki ohitse.

¹⁸⁵ Tule. Uskotko sinä? Minä olen vieras myös sinulle. Minä en tunne sinua. Jumala tuntee sinut. Uskotko, että Hän voi paljastaa minulle mikä sinun vaivasi on? Jos Hän tekee sen, olkoon silloin Herra Jumala siunattu. Onko se totta? Nyt älä... sinun ei tarvitse olla huolissasi, näetkö, se on Hän, kun tunnet sen. Hyvä on. Sinä kärsit myös hermostollisesta tilasta, se on henkistä hermostuneisuutta. Sinä hermostut helposti. Ja sinä kärsit rakkovaivasta, jokin on vialla maksassa ja sinulla on anemia. [Veli sanoo: "Aamen."] Sinulla on jotakin...

¹⁸⁶ Eräs mies jatkuvasti ilmestyy tähän. Uskotko, että Jumala voi parantaa sinut? [Sisar sanoo: "Kyllä, uskon."] Parantaa myös aviomiehesi ja tehdä hänet terveeksi? Uskotko, että tuo vatsavaiva tulee lähtemään, ja hän tulee olemaan kunnossa? Se on, mistä hän kärsii. Mene, pane kätesi hänen päälleen, kerro se hänelle, ja se tulee jättämään hänet.

alas Taivaasta joka ilta, ja ruokki kansamme tuolla erämaassa, koska he olivat täyttämässä velvollisuuttaan, seuraten suurta Jehovaa. Ja nyt jonakin päivänä Jehova tulee olemaan liilaksi tehtynä täällä maan päällä, Miehen muodossa, ja Häntä tullaan kutsumaan Voidelluksi, Messiaaksi."

³² "Ja minä muistan", hän sanoi, "kuinka pienen pojan mielessäni yritin käsittää kuinka Jumala ruokki kaikki nuo kaksi ja puoli miljoonaa ihmistä siellä erämaassa? Mistä Hän sai kaiken sen leivän? Ja minulla oli tapana kysyä äidiltä: 'Mamma, onko Jehovalla siellä taivaassa paljon uuneja, niin että Hän voi leipoa kaikki nuo leivät ja sitten tuoda ne yöllä maahan kansaa varten, ovatko Jehovan suuret taivaat täynnä uuneja?' Ja hän sanoi: 'Ei, poikani, sinä olet liian nuori ymmärtämään. Katsohan, Jehova on Luoja. Hän ei tarvitse mitään uuneja. Hän vain puhuu, ja Hänen Sanansa tulee julki, kun Hän puhuu. Hän on suuri Jehova, ja Hän vain puhui sen ja enkelit kuljettivat sen alas maan päälle, kansaa varten.'"

³³ "Ja tänään, kun näin Hänen seisovan siellä, huomasitteko tuota ilmettä Hänen kasvoillaan? Hänen mielessään ei ollut mitään epäilystä. Minä kiipesin erään kiven päälle ja katselin kuinka Hän otti tuon leivän ja mursi sen, ja ojensi sen palvelijoilleen, meille, kansalle jaettavaksi. Ja sitten, kun Hän jälleen ojensi kätensä murtaakseen tuosta leivästä, oli se jälleen kokonainen. Hän teki niin satoja kertoja, kunnes jokainen oli kylläinen, ja tähteitä kerättiin korikaupalla. Minä tiedän, ettei se voinut olla mikään Jehovaa vähäisempi, koska Hän toimi niin kuin Jehova toimi. Ainoastaan Jehova voi luoda. Ja minä tiedän, ettei tämä Mies ole mikään huijari. On ainoastaan yksi Luoja ja se on Jehova. Ja nyt, nähtyäni kaikki nämä asiat, se tyydytti minut."

³⁴ "Haluan teidän nyt tietävän, että minun sydämeni on täydellisesti antautunut, ja minä uskon täysin, ettei Hän ole ainoastaan joku profeetta. Hän on profeetta, mutta Hän on enemmän kuin profeetta. Hän ei ole mitään sen vähempää kuin Jehova Jumala asumassa keskuudessamme, koska Hän loi tuota leipää ja Hänellä oli Jehovan tavat. Ei ihme, että Hän voi sanoa: 'Jos Minä en tee Isäni tekoja, älkää silloin uskoko Minua; mutta, jos Minä teen Isäni tekoja, ettekä te voi uskoa Minua, niin uskokaa noita tekoja, sillä ne todistavat Minusta ja kertovat kuka Minä olen.'" Näyttää siltä, että ihmisten olisi helposti pitänyt nähdä se.

³⁵ Ja Johannes oli vakuuttunut siitä, että Hän oli Messias, Se, josta Jesaja sanoi: “Poika on meille syntynyt ja Hänelle annetaan nimi, Neuvonantaja, Rauhan Ruhtinas, Mahtava Jumala, Iankaikkinen Isä.” Ja Johannes oli tyydytetty, sen johdosta mitä hän oli nähnyt. Tämä nuori mies antoi todistuksensa.

³⁶ Suunnilleen siihen aikaan Simon Pietari sanoi: “Hetkinen nyt vain, jos me tulemme pitämään todistuskokouksen, niin minulla olisi jotakin sanottavana. Tiedätkö, minä olin hyvin epäluuloinen koko asiasta, kun veljeni Andreas kertoi minulle asiasta. Hän osallistui tuon profeetta Johanneksen herätykseen, joka oli todistanut, että Messias oli tulossa ja, että Hän tulisi esittelemään Hänet. Ja minä olin vähän epäileväinen koskien niitä asioita, joita Andreas kertoi minulle, koska olin kuullut kaiken kaltaisia messiaskertomuksia ja kaikkea muuta.”

³⁷ “Mutta kaikki te veljet muistatte minun vanhan isäni. Hänen nimensä oli Joonas. Ja te muistatte kuinka hän oli hyvin luotettava uskova. Ja kuinka muistankaan äitini ja isäni ja meidät kaikki, kun ne kalastimme elääksemme, emmekä saaneet yhtään kalaa; me tarvitsimme leipää ja muistan kuinka me menimme polvillemme lattialle ja rukoilimme Jumalaa: ‘Anna meille saalista tänä päivänä, Jumala, niin että voimme myydä kalamme, maksaa pois velkamme ja, että meillä olisi ruokaa.’ Ja kuinka me menimme myrskyssä merelle ja uskalsimme kohdata noita myrskyjä.”

³⁸ “Ja voin nähdä isäni, harmaat hiukset riippuen selässään, kun hän istui veneen perässä ja puhui minulle sanoen: ‘Simon, sinä olet vanhin poikani. Tiedätkö, Simon, olen aina uskonut, että näkisin Messiaan. Meidän kansamme on odottanut Häntä aina Eedenistä alkaen. Ja me olemme varmat siitä, että Hän tulee, ei väliä kuinka kauan siihen aikaa menee. Se oli neljä tuhatta vuotta sitten, sinä sanot, mutta minä uskon, että Messias tulee. Ja jokainen juutalainen on uskonut näkevänsä Messiaan omassa sukupolvessaan. Minä toivon näkeväni Hänet omassa sukupolvessani. Mutta nyt näyttää siltä, että olen tulossa vanhaksi ja minun täytyy lopettaa merellä käyminen ja saan kipuja ja tuskia ja luultavasti en tule näkemään Häntä omana aikanani. Mutta ehkä sinä tulet näkemään Hänet, poikani.”

³⁹ “Ja minä haluan kouluttaa sinut tuntemaan Kirjoitukset. Poikani, ennen kuin Messias nousee näyttämölle, tulee olemaan kaiken kaltaisia

Pyydän teitä istumaan hiljaa, olemaan kunnioittavat, tarkkaamaan ja rukoilemaan,

¹⁷⁷ Nyt, taivaallinen Isä, olen yrittänyt olla juuri niin kunnioittava kuin vain osaan sen kanssa. Nyt vain sana Sinulta, Herra, ja sitten voikoon tuo pieni hiljainen Ääni tulla alas tämän kuulijakunnan halki ja sanoa: “Se olen Minä; älkää olko peloissanne.” Suo se, Isä. Ja minä jätän itseni Sinulle, sen sanoman kanssa, joka on saarnattu tänä iltana, jotta Sinun Sanasi tulee vahvistetuksi. Sinun ei ole pakko tehdä sitä. Mutta Sinä tulet tekemään, tai Sinä teet sen, koska Sinä lupasit tehdä sen. Minä rukouilen, että soisit tämän, Jeesuksen Nimessä, Aamen.

¹⁷⁸ Ja jokainen on todella kunnioittava, vain todella kunnioittava. Mitä kuuluu? Annan teille nyt Kirjoituksen, kun menemme edelleen, jos Herra tekee sen, en tiedä. Mutta tässä... Olen saarnannut sillä tavalla, näettehän, se on yhden kaltainen voitelu. Tässä taas on toisen kaltainen voitelu. Tuo oli vain siunaus. Mutta tämä, vain yksi kerta ja se yksinkertaisesti vie teiltä elämän.

¹⁷⁹ Nyt tämä nainen seisoo tässä. En ole koskaan elämässäni nähnyt häntä. Olemmeko vieraat toisillemme? Uskon sinun sanoneen hetki sitten, etten tuntenut sinua. Jumala tuntee sinut. Hän tuntee minut. Tiedätkö, että miten me seisomme täällä nyt, me tulemme vastaamaan siitä Tuomion Päivänä? [Sisar sanoo: “Aamen.”] Sinä olet tietoinen siitä. Tiedätkö, että mitä me teemme nyt, Jumala on paneva meidät vastaamaan siitä siellä ylhäällä? Minä vain sanoin se erästä tarkoitusta varten. Nyt, jos Herra Jeesus tulee paljastamaan minulle mitä sinä teet, mitä on mielessäsi, tai jotakin sen kaltaista, niin tuletko uskomaan sen? Sinun on pakko uskoa se, eikä olekin? [“Aamen.”]

¹⁸⁰ Tuletteko te uskomaan sen siellä, te kuulijakunta? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”]

¹⁸¹ Me seisomme nyt aivan tarkalleen sillä tavalla kuin tuo nainen kaivolla ja meidän Herramme, miehen ja naisen kohdatessa toisensa ensimmäisen kerran. Näettekö? Se on Johanneksen 4. luku. Ja tässä me nyt kohtaamme. Nyt, jos Pyhä Henki tulee sanomaan oletko täällä jonkun toisen puolesta, oletko sairas, onko se perhevaikeuksia, onko se taloudellisia vaikeuksia, mitä tahansa se onkin, sitä minä en voi tietää. Mutta Hän tietää. Hän voi erottaa ne ajatukset, jotka ovat sydämessäsi.

Hän sanoi: “Kyllä.”

Minä sanoin: “Sinä et tule menemään. Minä olen nähnyt, että et mene.”

¹⁷⁰ Viikko sen jälkeen, seistessäni seurakunnassani, kuka tuli kävellen kirkon lävitse kuin veli Dauch! Lähdin kokouksesta ja menin joen yli erääseen kafeteriaan syömään. Ja, kun nousin pois autosta ja olin kävelemässä ylös katua, tässä tuli veli Dauch, kätensä ojennettuna. Nuo näyt eivät koskaan petä.

¹⁷¹ Ja tuo mies on yhdeksänkymmentäyksivuotias, oli Kaliforniassa, ja seuraa mukana jokaisessa kokouksessa. Tahtoisitko kohottaa kätesi, veli Dauch, istuessasi siellä, niin että ihmiset voivat nähdä miltä todellinen sotilas näyttää. Kyllä, hän istuu tässä, näettekö, yhdeksänkymmentäyksivuotias ja seuraa mukana jokaisessa kokouksessa. Kun olen Tabernaakkelissa, hän ajaa satoja maileja joka päivä, kuullakseen minun saarnaavan pienen saarnan, ja sitten menee takaisin. Jumala, “On oleva Valo ehtoo ajassa.”

¹⁷² Eräänä päivänä, kun puhuin hänelle, minä sanoin: “Mitä voin tehdä puolestasi, veli Dauch?”

¹⁷³ Hän sanoi: “Minulla on vain yksi pyyntö, veli Branham, Kun Hän tulee, minä haluan mennä Hänen mukaansa.”

¹⁷⁴ Minä sanoin: “Älä murehdi. Se on varmistettu. Varmasti.” No niin, tuo mies tuli ja hänet kastettiin, oh, hän tuli sisälle ja vastaanotti Pyhän Hengen kasteen ja kaiken, ja on hieno Kristuksen palvelija.

¹⁷⁵ Nyt pyydän, että jokainen on todella kunnioittava, katsokaa tähän suuntaan ja rukoilkaa.

¹⁷⁶ Kuinka monet opettajat täällä tietävät, että Hän on Ylipappi, juuri nyt, joka voi olla kosketettu heikkouksiemme tunnolla? [Seurakunta: “Aamen.”] Hyvä on, jos Hän on sama eilen, tänään ja iäti, ja on tuo sama Ylipappi, silloin Hän toimisi samalla tavalla. Ainoastaan, Hänen ruumiinsa, se on Jumalan Valtaistuimella. Kuinka monet tietävät sen? [“Aamen.”] Jeesuksen ruumis on Jumalan Valtaistuimella. Mutta Hän käyttää meidän ruumistamme, tuodakseen itsensä julki sen kautta, aivan niin kuin Hän lupasi tehdä. “Niitä tekoja joita Minä teen olette te myös tekävä.”

asioita ja tapahtumia, kaiken kaltaisia vääriä asioita, koska Saatana tulee tekemään sen, hävittääkseen todellisen Messiaan vaikutuksen, kun Hän tulee.” Se on aina ollut sillä tavalla ja se yhä on niin.

⁴⁰ Ja sitten hän sanoi: “Muistan hänen panneen kätensä ympärilleni ja sanoneen: ‘Poikani, on ainoastaan yksi tapa, miten sinä olet kykenevä tunnistamaan tuon Messiaan. Me olemme nyt olleet satoja vuosia ilman profeettaa. Malakia oli viimeinen profeettamme. Se oli neljäsataa vuotta sitten, eikä meillä sen jälkeen ole ollut yhtään profeettaa. Mutta muista eräs asia, Mooses kertoi meille Kirjoituksissa, että kun Messias tulisi, Hän tulisi olemaan profeetta, kun Hän tulisi näyttämölle. Meitä juutalaisia on opetettu uskomaan profeettaa. Ja tämän Messiaan matka maan päällä on puhuttu Jumalan Sana, jonka Hän on luvannut meille. Ja Sana tulee aina profeetalle, ja profeetta vahvistaa tuon Sanan. Älä milloinkaan unohda sitä, poikani! Suuria asioita voi nousta esiin, voi olla suurta intoa ja suuria asioita. Mutta muista, että Messias tulee olemaan profeetta, koska me tiedämme, ettei Jumala koskaan muuta tapaansa, ja Hän sanoi, että Messias tulisi olemaan profeetta. Niinpä muista poikani, profeetat ovat ne, joilla on Herran Sana. Ja, kun tämä Messias tulee, Hän tulee olemaan profeetta.”

⁴¹ “Voin vieläkin tuntea hänen käsivartensa ympärilläni”, sanoi Simon, “kun hän pani ne ympärilleni. Ja Andreas seiso siellä pesten verkkoa, sillä hetkellä. Muistatko sitä, Andreas?”

“Kyllä Simon, minä muistan sen.”

⁴² “Ja, kun Andreas yritti kertoa minulle, että tämä Johannes oli profeetta, oli minulla muita asioita tehtävänä, minun täytyi myydä kaloja ja muuta sen kaltaista. Niinpä, vaikka isäni onkin ollut kuolleenä vuosia, olen kuitenkin aina pitänyt mielessäni sen, mitä isä sanoi, että “Messias olisi Kirjoituksen tunnistama profeetta, ja etten unohtaisi sitä, koska se on puhuttu Jumalan Sana. Ja tuo Sana on aina ja jatkuvasti tullut profeetoille; jotka tunnistivat Sen, tai julkitoivat sen mitä oli luvattu tuota ajanjaksoa varten.”

⁴³ “Ja nyt yhtenä päivänä”, sanoi Simon, “tiedätekö, Andreas pyysi minua erääseen kokoukseen. Ja minä menin sinne, tuohon kokoukseen, missä tämä Mies, Jeesus oli. Ja olin kuullut kaiken kaltaisia huhuja. Siellä oli eräs Jeesus noussut esiin ennen Häntä, joka lupasi kaikenkaltaisia suuria asioita ja johti neljäsataa erämaahan ja he kaikki

kuolivat sinne ja niin edelleen. Ajattelin, että se olisi vain yksi lisää sen kaltaisia, joilla on suurta intoa ja jonkinlainen herätys, tai jokin suuri kirkkokunta, jonka he tulisivat tekemään. Mutta yhtenä päivänä ajattelin, että menisin tämän Andreaksen, veljeni kanssa.”

⁴⁴ Ja voin kuvitella, kuinka suunnilleen tuolla hetkellä, vene alkoi vavista. Joku alkoi huutaa, ja hän sanoi: “Istu alas! Älä heiluta venettä. Hetkinen vain. Istukaa hiljaa.”

⁴⁵ Ja hän sanoi: “Tiedätekö, kun menin sinne, ja tulin Hänen kasvojensa eteen ensimmäisen kerran, Hän katsoi minua suoraan silmiin ja kertoi minulle mikä minun nimeni oli. Hän ei ollut koskaan aikaisemmin nähnyt minua. Hän tunsu vanhan jumalisen isäni, joka oli neuvonut minua Kirjoituksissa. Ja minä tiesin, että se oli Messias. Se selvitti sen minulle juuri, sillä hetkellä. Se oli. Se teki sen oikeaksi, minulle.”

⁴⁶ Sen on täytynyt olla Filippus, joka sanoi: “Voisinko sanoa sanan tässä?” Nyt hän sanoi: “Veli Natanael, älä anna tämän loukata itseäsi, koska sinä tiedät meidän tutkineen kirjakkääröjä vuosia ja vuosia, koskien sitä mikä Messias tulisi olemaan. Mutta, kun näin sen, lähdin noutamaan hyvää ystäväni tässä, Natanaelia. Ja, kun hän tuli...”

Natanael sanoi: “Anna minun kertoa se. Salli minun kertoa se.”

⁴⁷ Oh, tiedätekö, siinä on jotakin, kun Jeesus on tehnyt jotakin teille, te voitte tuskin pysyä hiljaa, teidän täytyy itsenne kertoa se. Eikö niin olekin? Jos se on jotakin todellista, on teidän aivan pakko sanoa se. Kun Hän täytti minut Pyhällä Hengellä, haluan kertoa siitä, haluan jonkun tietävän siitä. En halua jonkun muun kertovan sitä; haluan sanoa sen itse.

⁴⁸ Ja voin aivan kuvitella kuinka Natanasi tuli intoa täyteen ja sanoi: “Tiedätekö, haluan sanoa tämän. Olin vähän epäilevällä mielellä sinusta Filippus, kun kerroit siitä minulle. Kysyin sinulta: ‘Voisiko mitään hyvää tulla Nasaretista?’ Ja sinä annoit minulle parhaan vastauksen mitä kukaan on koskaan saanut: ‘Tule ja katso.’” Se toimii hyvin tänäkin päivänä. Älkää jääkö kotiin ja arvostelko. Tulkaa ja ottakaa itse selvää. Näettekö? “Kysyin: ‘Ja voisiko mitään hyvää tulla Nasaretista?’ Sinä sanoit: ‘Tule itse katsomaan.’ Ja sinähän tiedät mitä kerroit minulle.”

Way oli täällä muutama minuutti sitten. Luulin nähneeni hänet ja kadotin...

¹⁶² Jos en ole erehtynyt, näen jonkun, jonka tunnen, se on eräs mies ja hänen vaimonsa, ja pieni tyttänsä. Heidän nimensä on Fritzinger ja he ovat Ohioista. Oletko sinä veli Fritzinger? Te istutte jotenkin vähän piilossa... Se on veli ja sisar Fritzinger, he ovat ystäviäni Ohioista.

¹⁶³ Ja sen lisäksi, näen tällä puolella istumassa erään vanhan miehen, joka käy yhdeksääkymmentäkahta, nimeltä William Dauch. Hän ja hänen vaimonsa, joka on sairaanhoitaja. Äskettäin, ollessaan yhdeksänkymmentäyksivuotias, hänellä oli täydellinen sydämen pysähtyminen, sydänkohtaus, ja hänen vaimonsa soitti minulle ja pyysi minua tulemaan heti, koska hän oli kuolemassa juuri silloin.

¹⁶⁴ Ja, oh, hän on niin hyvä ystäväni. Ollessani menossa katsomaan häntä, olin huolissani. Pysähdyin, koska yksi autoni renkaista oli poissa linjasta ja se kulutti renkaani hajalle. Ja minä menin Texacon huoltoasemalle ottamaan lisää polttoainetta ja tulin ulos autosta katsoakseni sitä. Ja katsoessani ylös, näin veli Dauchin kävelevän oman kirkkoni lävitse ja puristavan kättäni. Minä sanoin: “Ylistys Herralle.” Ja katsoin takaisin tähän suuntaan, ja tässä hän tuli alas katua ja puristi kättäni. Menin hänen luokseen.

¹⁶⁵ Tapasin hänen lääkärinsä, erään nuoren, tai keski-ikäisen juutalaismiehen. Ja minä kysyin: “Miten hän voi, tohtori?”

¹⁶⁶ Hän sanoi: “Hänellä ei ole pienintäkään mahdollisuutta.” Hän sanoi: “Hän on happi-teltassa, ja hän tulee kuolemaan sinne.” Hän sanoi: “Muista, että hän on yhdeksänkymmentäyksivuotias” Minä sanoin: “Niin.”

¹⁶⁷ Hän sanoi: “Se on täydellinen sydänhalvaus. Mitään ei voida tehdä.” Hän sanoi: “Se on aika hänen mennä.”

¹⁶⁸ Ja minä sanoin: “Kyllä. Mutta ei, hän ei tule menemään. Siinä kaikki.”

¹⁶⁹ Menin sisälle, panin käteni happiteltan sisäpuolelle. Minä sanoin: “Veli Dauch, voitko kuulla minua?” Hän katsoi ylös minuun. Nyt, todellisuudessa hän on saksalainen, ja hänen nimensä on D-a-u-g-h, ja minä vain lausun sen Dauch. Ja minä sanoin, pannen käteni hänen telttansa sisälle: “Kuuletko minua, veli Dauch?”

¹⁵⁵ Onko jokainen nyt täällä rukousjonossa seisovista minulle vieras? Kohottakaa kätenne, jos niin on. Hyvä on. Kuinka monet siellä kuulijakunnassa tietävät etten tiedä teistä mitään? Kohottakaa kätenne. Nyt Sillä aikaa kun... Kiitoksia. En välitä missä olette, parvekkeella, takaseinän vieressä, tai missä tahansa täällä, missä tahansa olettekin. Minä tulen...

¹⁵⁶ No niin, tämä on teidän hyväksenne. Tämä on teidän eduksenne. Näettekö, tämä on hyödyksi teille.

¹⁵⁷ Ajattelin pienen pojanpoikani puhuneen minulle, mutta se ei ollut, minulla on pieni pojanpoika täällä jossakin tänä iltana, ja hän on suunnilleen tuon kokoinen, joten ajattelin sen olleen pienen Paulin. Hän on aina sanonut, että hän tulisi puhujanlavalle ja saarnaisi puolestani, eikä hän ole aivan vielä kahta vuotta vanha. Uskon, että tämä pieni poika etsii äitiään.

¹⁵⁸ Niinpä muistakaa, minä yritän auttaa teitä. Jumala tietää sen. Minä yritän auttaa teitä, näettehän. Katsokaahan nyt, haluan teidän hyötyvän siitä, jos Hän tekee jotakin keskuudessamme.

¹⁵⁹ Ajatelkaa nyt sitä, se on Jeesuksen Kristuksen Persoona toimien likassa, niin kuin Hän lupasi tehdä lopussa. Kuinka monet tietävät, että Hän lupasi sen? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Aivan niin kuin se oli siellä Sodomian ajassa, kun tuo Enkeli selkänsä käännettynä, ja... Ja se oli Jumala. Uskotteko, että se oli Jumala? Kuinka monet uskovat, että se oli Jumala? ["Aamen."] Se varmasti oli. Raamattu sanoo, että se oli. Ja Hän, Jeesus, viittasi siihen. Huomatkaa nyt.

¹⁶⁰ Nyt te siellä ilman rukoukorttia, haluan teidän tekevän jotakin, missä olettekin. Muistakaa nyt, nämä asiat, tarkatkaa, kun se kertoo teille, että olette parantunut, tai mitä se käskee teidän tehdä, ja tarkatkaa mitä se sanoo. Jos se vain sanoo teille jotakin, se on rakentamaan uskoanne. Ja, kun teidän uskonne tulee siihen pisteeseen, te vain kurottaudutte ja vastaanotatte Jumalan. Se en ole minä, koska taivaallinen Isä tietää..

¹⁶¹ Katsoessani tätä jonoa tässä, en näe yhtään henkilöä, jonka tuntisin. Sn voi nähdä kuin ehkä kaksi tai kolme henkilöä koko kuulijakunnassa, jotka tunnen. Enkä juuri nyt voi osoittaa yhtäkään. Tiedän, että Edmund

⁴⁹ "Ja, kun minä kävelin Hänen Läsnaoloonsa, ja Hän kertoi minulle, että olin 'israelilainen, ja että olin rehellinen mies', niin silloin tiesin sen."

⁵⁰ "Mutta minä ihmettelin: 'Kuinka se voi olla niin?' Hän näytti aivan tavalliselta mieheltä. Minä odotin Messiaan tulevan alas Taivaasta kultaista käytävää myöden, suoraan tänne kirkkokunnan päämajaan, Jerusalemiin, astuvan esiin ja sanovan: 'Kaifas, olen saapunut.' Mutta he tiesivät Hänen tulleen Nasaretista, köyhästä perheestä; ja itse asiassa taustanaan häpeällinen nimi, avioton lapsi. Ja tässä Hän seisoi puettuna tavallisiin vaatteisiin, eikä niin kuin joku pappi tai joku muu, vaan aivan tavallinen mies. Ja ajattelin kävellessäni sinne: 'Kuinka tuo voisi olla Messias? Yllään vanhat vaatteet, joita Hän oli käyttänyt siitä asti, kun oli nuori mies, ja tässä hän on nuo samat vaatteet yllään, hiukset riippuen alhaalla selässä. Aivan niin kuin joku tavallinen mies kadulta.'"

⁵¹ "Ja Hän katsoi minua kasvoin ja sanoi: 'Ennen kuin Filippus kutsui sinua, kun olit puun alla, Minä näin sinut.' Se selvitti sen minulle. Minä tiesin, Sanan mukaan, että se oli Messias. Se oli Hän."

⁵² Ja tuon veneen on täytynyt vavahdella, ja todistuskokous jatkui. Oi, mikä ihmeellinen aika heillä olikaan siellä ulkona merellä, heillä yksinkertaisesti oli suurta aikaa.

⁵³ Andreas sanoi: "Haluaisin sanoa jotakin, joka jonkin aikaa saattoi minut vähän ymmälle. Muistatteko, kun olimme menossa Jerikoon ja Hän sanoi: 'Meidän täytyy mennä sinne ylös, Minulla on tarve kulkea Samarian kautta', niin Hän meni ylös Samariaan ja sinne Sykarin kaupunkiin, ja muistatteko kuinka Hän lähetti meidät kaikki pois sinne kaupunkiin ostamaan ruokaa?"

⁵⁴ "Oi, kyllä, minä muistan sen hyvin!" Ja kaikki heistä sanoivat: "Kyllä, kyllä." Tuo vene heilui kovasti, jokaisella oli ihmeellinen todistus annettavalla, sen jälkeen, kun herätys oli ohitse. Niinpä he pitivät tämän todistuskokouksen.

⁵⁵ Ja hän sanoi: "Kyllä, ja muistatteko, kun tulimme hiljaa sinne ylös ja yllätykseksemme, me näimme Opettajan puhuvan tuolle merkitylle prostituoidulle. 'Ohoh', me ajattelimme, 'paha juttu. Katsokaa Häntä siellä puhumassa tälle nuorelle naiselle. Ja Hän lähetti meidät pois, ja täällä Hän nyt istuu tämän pahamaineisen naisen kanssa', ja muistatteko

kuinka me seisoimme pensaiden takana ja kuuntelimme heidän keskusteluaan?”

⁵⁶ “Ja me kuulimme kuinka Hän sanoi hänelle: ‘Nainen, mene noutamaan aviomiehesi ja tule tänne.’”

⁵⁷ “Ja me sanoimme: ‘Hyvä on, me olemme voineet erehtyä, ehkä tämä nainen olikin laillisesti naimisissa.’”

⁵⁸ “Ja hän katsoi Häntä kasvoihin ja sanoi: ‘Herra, ei minulla ole mitään aviomiestä.’”

⁵⁹ “Muistatteko kuinka sydämemme pysähtyivät? Meidän suuri Messiaamme, johon me luotimme, on nyt ristitulella ja joutunut kiinni valheesta, koska Hän sanoi: ‘Mene noutamaan aviomiehesi’, ja hän todisti, ettei hänellä ollut mitään aviomiestä. Nyt Hän oli joutunut ansaan. Muistatteko kuinka me kaikki näytimme yllättyneiltä ja pidätimme henkeämme?”

“Kyllä, minä muistan sen.”

⁶⁰ “Ja sitten, muistatteko nuo seuraavat sanat? Hän sanoi: ‘Sinä olet sanonut totuuden, koska sinulla on ollut viisi ja se, jonka kanssa nyt elät, ei ole sinun.’ Oi, muistatteko tuota todistuskokousta siellä pensaikon takana? Voi pojat!” Näettekö, te ette voi saada Häntä ansaan. Hän on Jumala. “Oh”, Andreas sanoi: “se selvitti sen minulle.”

⁶¹ Bartolomeus sanoi: “Odottakaahan, minäkin haluaisin antaa todistuksen. Voinko tehdä sen, veljet?”

⁶² “Oh, hyvä on, kyllä voit, meillä on paljon aikaa, eikä Hän ole vielä tullut. Vetäkäämme muutama aironveto. Tee se, Bartolomeus, anna todistus.”

⁶³ “No niin, yksi noista suurista asioista minulle, muistatteko sisaremmme Jerikossa, nimeltä Rebekka?”

“Kyllä.”

“Ja hänen aviomiehensä pitää siellä ravintolaa.”

“Kyllä.”

⁶⁴ “Ja hän on liikemies, ja hänen nimensä on Sakkeus.”

“Kyllä, kyllä, muistan hänet hyvin.”

¹⁵⁰ 16, 17, 18, 19, 20. Yksi, kaksi, kolme, neljä. Näen vain neljä. Kaksikymmentä, vastasiko kaksikymmentä kutsuun? Hyvä on. Me emme nyt halua liian monien seisovan täällä yhdellä kertaa. Nyt, jos me pääsemme näiden lävitse kyllin ajoissa, otamme joitakin lisää.

¹⁵¹ Yrittäkäämme ottaa muutama lisää. Yrittäkäämme ottaa viisi lisää. 21, 22, 23, 24, 25, korteista joissa on “J,” tahtoisivatko he nousta seisomaan. 21:stä 25:teen. Yksi, kaksi, kolme, aivan siellä takana, neljä. Yksi, kaksi, kolme, neljä ja viisi. Selvä, lopettakaamme siihen nyt. Siinä on kaksikymmentäviisi jonoa varten, jonka he muodostavat tähän.

¹⁵² Nyt aion pyytää teiltä yhtä suosionosoitusta. Tahdotteko antaa minulle jakamattoman... Antaa Jumalalle jakamattoman huomionne, seuraaviksi viideksitoista, kuudeksitoista minuutiksi. Tahdotteko tehdä sen? Ja haluaisitteko tehdä sen, että avaatte sydämenne? Muistakaa nyt mitä olen sanonut. Älkää antako sen mennä ylitsenne, niin kuin tuo vanha sanonta kuuluu, niin kuin vesi tippuu pois ankan selästä. Älkää tehkö sitä. Harkitkaa tätä.

¹⁵³ Jos kerron teille mitä tahansa, mitä ei ole Kirjoituksessa, ja mitä ei ole luvattu tätä hetkeä varten, niin teidän velvollisuutenne on tavata johtajaa täällä ja tulla kertomaan minulle siitä. Oikein. Minä en opeta mitään muuta kuin mitä on Sanassa. Ja, jos pysyn oikein tuon Sanan kanssa ja, jos sanon sen sillä tavalla ja Jumala... Niin kuin se on Raamatussa. Jos Herran Enkeli kertoisi minulle jotakin mitä ei ole Raamatussa, ei se olisi Herran Enkeli. Se on oikein. Hän ei koskaan kertaakaan ole sanonut minulle mitään mitä ei ole Sanassa, ja te olette todistajiani. Hän ei ole koskaan sanonut yhtään asiaa niistä sadoista tuhansista ja tuhansista asioista, ja maailman kielillä, onko Hän koskaan sanonut mitään väärää, tai sanonut mitään mikä ei olisi tapahtunut?

¹⁵⁴ Kuunnelkaa. Kysykää paikan johtajalta ja heiltä täällä. Tämä minkä te kaikki näette täällä, on vain amatööriäinen puoli siitä. Onko se oikein, veljet? [Veljet sanovat: “Oikein.”] Siellä ulkopuolella, yksityiselämässä, Hän sanoo: “Mene tähän paikkaan ja tapaa tätä henkilöä. Ja näin tulee tapahtumaan. Ja sano tämä täällä, ja näin täällä.” Se vain tapahtuu jatkuvasti koko ajan, ympäri vuoden. Ihmiset kuulijakunnassa näkevät vain pieniä asioita. Mutta nyt, jos tahtoisitte olla kunnioittavia.

¹⁴⁵ Kuinka moni tietää, että näissä kokouksissa on lähes kaksi kertaa enemmän parantunut kuulijakunnassa, kuin täällä korokkeella? Varmasti, te tiedätte sen. Katsokaahan, rukouskortti on yksinkertaisesti vain saamaan ihmiset tänne korokkeelle, saamaan Pyhä Henki heidän keskuuteensa. Koska te olette tottuneet tekemään sen, emme me edes tarvitse sitä nyt. Me voimme jättää pois rukouskortit.

¹⁴⁶ Aivan niin kuin tein eilen illalla, meillä ei ollut rukouskortteja eilen illalla. Pyhä Henki meni heidän keskuuteensa, joilla ei ollut rukouskortteja. Ja minä näin monia asioita, joista en sanonut mitään, koska en tiennyt oliko se niin tai ei. Se yhä piti tumman varjon heidän yllään, ja minä vain jätin sen rauhaan. Minä en tiennyt. Ei olisi mitään hyötyä kutsua heitä. Mitä tahansa Hän sanoo, on oikein, joten kuunnelkaa mitä Hän on sanonut.

¹⁴⁷ Sanoitko, että se oli "J"? J, numero yksi. Kenellä on rukouskortti J, numero yksi, nosta ylös kätesi. Sinun täytyy olla erehtynyt, poikani; täytyy olla joku... Oh, olen pahoillani. Oh, se on aivan siellä takaseinän vierellä. Tule tänne, rouva. He vain tuovat nämä kortit tänne, nämä pojat, veli Borders tai Billy, jompikumpi, tai joskus molemmat yhdessä, ja sekoittavat nuo kortit teidän edessänne, ja sitten antavat teille korttinne, mikä se onkin. Me emme tiedä, he vain... Tämän kortissa voi olla numero viisi, tämä voi saada numero seitsemän, seuraava numero viisitoista ja sitä seuraava voi olla numero yhdeksänkymmentä viisi, sitä me emme tiedä. Ja sitten, kun tulen tänne, mitä tahansa tunnen olevan sydämelläni, alan kutsua siitä, ei väliä missä se on. Ja joskus minä vain lasken kuinka monta on rivissä ja sitten jaan sen niillä, jotka istuvat tässä rivissä ja saan vastauksen. Näettekö? Ja sitten, jos en... kutsun numeron, joka tulee ensimmäisenä mieleeni.

¹⁴⁸ Numero yksi. J, numero kaksi, numero kolme, numero neljä, numero viisi, kuusi, seitsemän, kahdeksan, yhdeksän, kymmenen, tulkoot he. Yksi, kaksi, kolme, neljä, viisi kuusi, seitsemän, kahdeksan, yhdeksän, kymmenen, se on hyvä. Silla tavalla, tulkaa suoraan... Hetkinen, yksi meni toiseen suuntaan. Nyt, yksi, kaksi, kolme, neljä, viisi, kuusi, seitsemän, kahdeksan, yhdeksän. Kyllä. Tässä se onkin, kymmenen, hyvä on.

¹⁴⁹ 11, 12, 15, 14, 15. Se on viisi lisää. Yksi, kaksi, kolme, neljä viisi. Hyvä, oikein hyvä.

⁶⁵ "Muistatteko kuinka hän oli yksi sisaristamme. Hän oli uskonut Herraan; ja hän oli niin peloissaan siitä, että Sakkeus antaisi sen mennä ohitseen vastaanottamatta Jeesusta. Ja oi, Sakkeus oli niin hyvä ystävä sen papin kanssa siellä. Ja Rebekka rukoili, että jotakin tapahtuisi, niin että hänen silmänsä aukenisivat, ja että hän tunnistaisi, että tämä oli Mestari, että tämä oli vahvistettu Jumalan Sana, lihaksi tehtynä meidän keskuudessamme. Ja me yritimme kertoa hänelle siitä kuinka tämä Jeesus Nasaretilainen tuns sydänten salaisuudet osoittaen, että Hän oli Sana, koska Sana erottaa sydämen ajatukset."

⁶⁶ "'Hölynpölyä', hän sanoi, 'minä uskon pappia. Se mitä pappi sanoo riittää minulle.' Koska hän kuului kaikkiin kaupungin klubeihin ja kaikkeen muuhun, tiedättehän, joista hänen oli vähän vaikea irrottautua. Niinpä Rebekka pyysi meitä kaikkia rukoilemaan. Ja joka kerta, kun puhuimme tuosta aiheesta, että Hän oli profeetta, hän sanoi: 'Hölynpölyä! Pappi sanoo, että 'Hän on Belsebul. Hän on perkele. Hän tekee sen Perkeleen voimalla. Hän on vain ajatustenlukija. Siinä kaikki mitä se on.' Siinä kaikki mitä se on. Ei sellaisia asioita ole tänä aikana, meillä ei ole ollut profeettoja satoihin vuosiin. Ja kuinka voisi tuo kaveri, jolla ei ole edes jäsenkorttia, kuinka Hän koskaan voisi olla profeetta? Oh, missään tapauksessa Hän ei ole sellainen!'"

⁶⁷ "Mutta, tiedättehän, Rebekka hänen vaimonsa piti kiinni ja rukoili. Ja Rebekka kertoi meille, kuinka yhtenä aamuna, kun Jeesus tuli kaupunkiin, oli Sakkeus mennyt ulos kadulle katsomaan Häntä. Niinpä, kun hän ei uskonut, että Hän oli profeetta, hän vain sanoi: 'Minä menen vain katsomaan Häntä', niin kuin hän todisti meille siellä ravintolassa, ollessamme syömässä. Niinpä hän oli kiivennyt erääseen vuorivaahterapuuhan ja sanonut: 'Minäpä naamioin itseni tänne puuhun, niin, ettei Hän kykene näkemään minua. Minähän olen joka tapauksessa pienikokoinen mies, hyvin lyhyt. Niinpä minä kiipeän tänne puuhun, ja voin nähdä Hänet siellä alhaalla väkijoukossa.' Ja hän kiipesi sinne oksanhaaraan ja istuutui sinne oksistoon."

⁶⁸ Se on juuri sopiva paikka istua ja tutkia sitä, siinä, missä kaksi tietä yhtyy, teidän ja Jumalan; teidän ajatuksenne. Se on hyvä asia, harkita sitä.

⁶⁹ "Niin hän sanoi: 'Tiedättekö mitä, Hänen täytyy olla profeetta, Hän voisi olla sittenkin profeetta. On mahdollista, että voin olla väärässä. Niinpä sanon mitä teen, tulen näkemään Hänet oikein hyvin, eikä Hän

tunne minua. Minä vain vedän lehtiä ympärilleni tällä tavalla, eikä Hän tule edes näkemään minua. Ja minä tulen tarkkaamaan Häntä, kun Hän kulkee ohitse. Ja, jos Hän ei näytä oikean kaltaiselta henkilöltä, annan Hänen kuulla mitä ajattelen Hänestä, istuessani täällä ylhäällä puussa.’ Niinpä hän oli siellä vartiossa ja oli asettanut lehdet niin, että voisi kohottaa niitä ja nähdä Hänet, kun Hän tulisi kulman ympäri.”

⁷⁰ “Ja, kun Hän tuli kulman ympäri, kävelen alas katua, katsellen puolelta toiselle ja opetuslasten sanoessa: ‘Astukaa syrjään. Olen pahoillani.’ Ja siellä oli ihmisiä sairaiden lastensa kanssa ja he sanoivat: ‘Olen pahoillani. Opettaja on hirveän väsynyt tuosta suuresta kokouksesta eilen illalla. Ja olisitteko hyvät ja astuisitte syrjään, herrasmiesten tavalla, ja antaisitte Hänen kulkea ohitse. Hän on menossa kaupunkiin, ettekö tahtoisi olla niin hyvät ja astua syrjään?’ Ja Sakkeus oli istumassa siellä ylhäällä puussa, katsellen alas Häntä.”

⁷¹ “Ja, kun Jeesus tuli suoraan tuon puun alle, Hän pysähtyi, katsoi ylös ja sanoi: ‘Sakkeus, tule alas sieltä. Minä menen kanssasi kotiin tänä päivänä, päivälliselle.’ Se selvitti sen minulle. Hän tiesi, että hän oli siellä ylhäällä ja tiesi hänen nimensä ja kuka hän oli. Se selvitti sen. Se oli Messias, minulle. Kyllä vaan. Koska me tiedämme, että Messiaan tuli tehdä se. Varmasti. Hän sanoi, että Hänen täytyisi mennä kotiin hänen kanssaan tuona päivänä päivälliselle. Mikä suuri aika se olikaan! Me muistamme sen.”

⁷² Tiedätkö, sen on täytynyt olla juuri siihen aikaan, tämän todistuskokouksen ollessa meneillään, tiedättehän, näiden opetuslasten siellä merellä todistaessa, sen on täytynyt olla yön pimeydessä jossakin, siellä ylhäällä pohjoisen puolella, että Saatanan on täytynyt liikkua yli kukkulan ja katsoa alas. Hän katsoi tuota todistuskokousta ja näki, että he olivat lähteneet liikkeelle ilman Häntä. Siinä oli hänen mahdollisuutensa.

⁷³ Näettekö, uskon, että tuo näyttämö on suunnilleen palannut jälleen, kerraten itseään. He olivat, herätyksen antamassa innossa, lähteneet liikkeelle ilman Häntä. Ja uskon, että se on paljon samankaltaista, mitä meille on tapahtunut tänä päivänä, tässä sekaannuksen hetkessä, ja tämän suuren herätyksen jälkeen, jonka olemme itse nähneet. Se pyyhkäisi ympäri maailman. Jokaisessa kansakunnassa on rakennettu herätyksen tulia ja ne palavat; suuria parantamiskokouksia,

¹³⁸ Nyt tiedän, että kokouksessa on tänä iltana ollut hirveän lämmintä, ja meillä on kaksikymmentä minuuttia aikaa päästäksemme lähtemään oikeaan aikaan. [Tyhjä paikka nauhassa.] Minä...

¹³⁹ Minä en voi pysäyttää tai estää niitä asioita joita teen. Olen Jonkin pakottama, olen aina ollut, koko elämäni ajan ja se on aina ollut oikein. Se ei ole koskaan kertonut minulle mitään muuta kuin sen mitä on Raamatussa. En voi pysäyttää sitä. Sn voi sille mitään. Se vain tekee sen joka tapauksessa. Ja olen varma, jos olen tottelevainen, että siellä on joku, joka tarvitsee sitä. Ja tulen olemaan uskollinen. Ja tuona päivänä haluan olla niin kuin tuo suuri Pyhä Paavali sanoi: “Kenenkään ihmisen veri ei ole käsissäni.” Minä haluan kertoa teille Totuuden. Ei niin, että olisin... minä rakastan teitä.

¹⁴⁰ Ja, jos teillä olisi pieni poika. Ajattele nyt sitä, rouva, sinä jota toruin jokin aika sitten, ja te sisaret joilla on lyhyeksi leikatut hiukset ja nämä asiat. Jos teidän pieni poikanne istuisi ulkona keskellä katua ja te sanoisitte: “Kultaseni, sinun olisi parasta tulla sisälle, kulta, en oikein tiedä, he luultavasti välttävät ajamasta päällesi.” Sinä et rakasta tuota lasta. Se on totta. Sinä menisit ja ravistaisit häneltä selkänahan pois ja panisit hänet tulemaan sisälle. Oikein. Koska rakastat häntä.

¹⁴¹ Sillä tavalla Evankeliumi on. Jumala rakastaa teitä. “Ja niitä, joita Hän rakastaa, Hän kurittaa ja nuhtelee jokaista lasta, joka Hänen tykönsä tulee.” Jos ette voi kestää kuritusta, vaan menette pois ja tulette vihaiseksi siitä, silloin te olette avioton lapsi, te ette ole Jumalan lapsi. Niinpä muistakaa vain, se on Kirjoitus.

¹⁴² Nyt sana Häneltä, yksi sana, tulee merkitsemään enemmän kuin minä voin sanoa miljoonan elämän aikana. Se on Hän. Me tunnemme Hänen lupauksensa. Me tiedämme mitä Hän lupasi tehdä. Nyt en tiedä josko me...

¹⁴³ Antoiko hän jälleen rukouskortteja? Jaoitteko kortteja, auttaaksenne meitä? “J”, hyvä on. Hyvä on, säästääksemme aikaa, aloittakaamme numerosta yksi. He ovat nyt luultavasti kaikkialla ympäri rakennusta. J, numero yksi.

¹⁴⁴ Ja nyt meillä on joitakin jäljellejääneitä aikaisemmilta kerroilta. Me aloitimme kerran tästä ja menimme edes takaisin ja ympäri ja meillä on joitakin jäljellejääneitä täällä. Mutta jokaisella, joka tulee joka päivä, on tilaisuus tulla rukousjonoon. Se ei merkitse, että koska te olette täällä...

Sinä olet sen Tuomari. Mutta me käsitämme, että nopeasti kilpikonnat, äyriäiset ja senkaltaiset löytävät tiensä takaisin mutakuoppaan, takaisin veteen. Mutta jonakin päivänä tuo viimeinen ennaltamäärätty kala on tuleva, tuo viimeinen Ruumiin osa tullaan vetämään ylös tuosta järvestä.

¹³³ Sinä heitit verkon Lutherin päivinä, ja Wesley'n, Alexander Campbellin, John Smithin, Calvinin, Knoxin, Finneyn, Sankeyn päivinä ja niin edelleen; helluntailaisten ajanjaksossa, F.F. Bosworthin ja Frochmanin, noiden suurten miesten päivinä. Sinä heitit verkkoja Billy Sunday'n päivinä ja niin edelleen kautta ajan.

¹³⁴ Ja nyt Sinä yhä haravoit tuota merta. Onko yksi heistä istumassa täällä tänä iltana, Herra? Jos on, niin voikoot he tehdä tuon pienen naisen tavalla siellä kaivolla. Joka jopa prostituoidussa tilassansakin tunnisti, että Sinä olit Messias. Hän näki tuon merkin. Se riitti. Hän sanoi: "Minä tajuan, että Sinä olet profeetta." Hänellä ei ollut mielessään, että se voisi olla Messias. Hän sanoi: "Me odotamme Messiasta", toisin sanoen: "Me tiedämme, että kun Messias tulee, tulee Hän kertomaan meille nämä asiat." Ja Sinä sanoit: "Minä olen Hän." Se riitti.

¹³⁵ Nyt tänä iltana, Herra, anna heidän nähdä, että "se olen Minä; älkää olko peloissanne. Se on Minun lupaukseni." Paranna sairaat, Herra, pelasta kadonneet, täytä tyhjä.

¹³⁶ Voikaamme lähteä pois tänä iltana, ja sanoa sydämissämme pois mennessämme, niin kuin nuo, jotka olivat Emmauksesta: "Eivätkö sydämemme palaneetkin sisimmässämme, kun Hän palveli meitä tänä iltana täällä, Jumalallisessa Läsnäolossansa!" Se kuinka he tiesivät, että se olit Sinä, he kutsuivat Sinut sisälle ja heidän silmänsä avautuivat. Voikoon jokainen meistä tänä iltana kutsua Sinut sisälle. Jos emme ymmärrä Sitä, voikaamme kutsua Sinut sisälle joka tapauksessa. Se on ainoa tapa miten Sinä voit paljastaa itsesi.

¹³⁷ Ja me panemme merkille sen tavan miten Sinä paljastit itsesi ylösnousemuksesi jälkeen, se oli, että Sinä teit jotakin samalla tavalla kuin ennen ristiinnaulitsemistasi. Tule nyt tänä iltana, Herra, Sinä sanoit, että Sinä olit "sama eilen, tänään ja iäti." Tee uudestaan meille, niin kuin Sinä teit niinä päivinä jolloin olit lihassa täällä maan päällä. Ja me tulemme menemään kotiin kevyellä sydämellä, kuten liekin. Jeesuksen Nimessä me rukoilemme Aamen.

kymmeniätuhansia kertaa tuhansien vastaanottaessa Pyhän Hengen. Ja sen antamassa innostuksessa, aivan niin kuin noiden opetuslasten todistaessa mitä Hän oli tehnyt, ja sanotaan "me olemme nähneet Hänen tekvän tämän, ja me olemme nähneet Hänen tekvän tuon", uskon, että me olemme lähteneet liikkeelle heidän tavallaan, ilman Häntä.

⁷⁴ Me olemme käyttäneet hyväksemme niitä suuria tilaisuuksia, joita tämä herätys on tarjonnut. Me olemme käyttäneet tilaisuutta tehdä paljon rahaa, kirkkoille, rakennetaan suurempia rakennuksia, valtavan suuria miljoonan dollarin paikkoja, suuria kouluja, koulutusjärjestelmiä, saaden kirkkokuntamme kasvamaan. Ja sitten meillä on kommunisminvastaiset ohjelmamme ja se on kaikki mistä osaamme puhua tänä päivänä. Ja ennen pitkää, Saatana on nähnyt meidät meidän antikommunistisissa ohjelmissamme, suurissa kirkkokunnallisissa ohjelmissamme, ja meidän "miljoona lisää" ohjelmissamme, niin kuin heillä on.

⁷⁵ Ja me olemme lähteneet liikkeelle ilman vanhanaikaisia rukouskokouksia ja Pyhän Hengen kasteen takaisintuloa, kunnes tuli on alkanut sammua. Te voitte huutaa ja yrittää saada ihmisiä alttarille, ja he vain kävelevät sinne aivan kuin olisivat kuolleita, peläten tulla. Ja sitten, kun saarnaajia pyydetään tulemaan ja rukoilemaan heidän kanssaan: "Oh, miksi hän pyysi minua?" Ja he menevät sinne ja voitte tuskin saada heitä tekemään sitä. Ja he seisovat siellä muutaman minuutin, katsoen ylös teihin, ja sitten he menevät takaisin paikoilleen ja istuvat alas. Minulle se merkitsee sitä, että tuli on sammunut! Jotakin on tapahtunut. Kuunnelkaa! Mitä me tarvitsemme on herätys, niin että syntiset katsovat Kristukseen, katuva, juoksevat alttarille kädet ylhäällä, huutaen armoa, ja koko seurakunta on kuin tulenliekki, Jumalan kirkkauden kanssa.

⁷⁶ Meidän intomme ottaa vaarin tilaisuudesta saada kirkkokuntamme kasvamaan, se on saanut meidät rakentamaan parempia kouluja kouluttamaan saarnaajia, ja lähettämään heidät kauemmaksi Jumalasta kuin mitä he aluksi olivat. Jumalaa ei tunneta koulutuksella. Häntä ei tunneta teologialla. Jumala tunnetaan uskolla. Te ette voi selittää Jumalaa. Hän ei ole selitettävissä.

⁷⁷ Katsokaa mitä se on tehnyt, me helluntailaiset ihmiset, joilla oli tapana olla helluntailaisia, meidän naisemme ovat leikanneet hiuksensa pois, ja käyttävät make-uppia. Meidän miehemme sallivat sen. He pelkäävät sanoa siitä mitään. Meidän saarnaajamme sallivat sen, koska

seurakunta erottaisi heidät, jos he tekisivät sen. Oi, emmekö me tarvitsekin suursiivousta saarnatuolista aina kellariin asti. Se on häpeä. Se on häpeällistä.

⁷⁸ Eräs mies tuli luokseni äskettäin ja sanoi: “Veli Branham, ihmiset rakastavat sinua. Mutta”, hän sanoi, “sinä aina huudat heille, huudat noille naisille, heidän lyhyistä hiuksistaan ja sen kaltaisista asioista.”

Minä sanoin: “Raamattu sanoo, että on häpeällistä naisella olla lyhyet hiukset.”

⁷⁹ Nainen häpäisee aviomiehensä, kun hän tekee sen. Ja se on absoluuttisesti merkki siitä, että olette menneet pois Jumalasta. Muistakaa, Simsonin tapauksessa pitkät hiukset olivat nasiirimerkkinä siitä, että hän oli lähtenyt pois maailmasta, Jumalan Sanaan. Ja, kun te naiset leikkaatte pois hiuksenne, te kiellätte nasiirimerkkinne. Te olette menneet Hollywoodiin, sen sijaan, että olisitte tulleet takaisin Raamattuun. Raamattu sanoo: “Antaa hiusten olla leikkaamatta.” Näettekö, se on häpeä, ja saarnaajat eivät sano siitä mitään.

⁸⁰ Tämä mies sanoi minulle: “Miksi et jätä noita naisia rauhaan?” Hän sanoi: “He pitävät sinua profeettana.”

Minä sanoin: “Minä en koskaan ole sanonut olevani profeetta.”

⁸¹ Hän sanoi: “He pitävät sinua profeettana. Opeta heille kuinka saada hengellisiä lahjoja ja jotakin muuta sellaista. Sinun tulisi opettaa heille isoja asioita, suurempia asioita.”

⁸² Minä sanoin: “Kuinka voin opettaa heille algebraa, kun he eivät halua oppia edes aakkosiaan, kuinka elää säädyllisesti? Kuinka voisin tehdä sen?” Kyllä, menkää takaisin ensimmäiseen asiaan.

⁸³ Vuosi vuoden jälkeen olen kulkenut ristiin rastiin tätä kansakuntaa, ja se tulee pahemmaksi koko ajan. Jossakin on jokin vialla, se ei ole Sanan mukaista. Ei ihme, ettei meillä voi olla herätyksen tulia palamassa. Me tarvitsemme suursiivouksen ajan. Jumala ei koskaan tule tekemään sitä, ennen kuin me tulemme jälleen takaisin. Me tarvitsemme huoneenpuhdistusajan.

⁸⁴ Ja te miehet, jotka annatte vaimojenne tehdä sen kaltaisen asian, että he käyttävät shortseja! Ne eivät ole mitään metodisteja, baptisteja. Ne ovat helluntailaiset, kyllä, “jumalisuuden muoto, Laodikean Seurakunta

toinen kirkkokunta, eikä se, että kaikki niistä liittyvät yhteen; se vain tulee tekemään sen pahemmaksi kuin koskaan. Ainoa asia, joka voi auttaa teitä, on Jeesus Kristus.

¹²⁸ Ja Hän lupasi palata takaisin viimeisissä päivissä, tässä muodossa, ja tehdä tämän, luvaten (aivan niin kuin se oli ennen luvatus pojan paluuta Abrahamille, tuo ensimmäinen siemen), Abrahamin kuninkaallinen siemen, Jeesus tulisi... sanoi, että saman asia tulitaisiin näkemään. Ennen luvatus Pojan tuloa, Jumala julkitoisi itsensä lihassa ja tekisi tarkalleen niin kuin Jeesus teki, niin kuin Hän sanoi tekevänsä, niin kuin Hän sanoi tehtävän viimeisissä päivissä. Ja täällä kaikki nuo lupaukset, joita voisimme tuoda esiin, tusinoittain, suoraan täällä edessänne, osoitukseksi, että tämän tuli tapahtua.

¹²⁹ Ja seurakunnat, joiden tulisi ojennetuina käsivarsin vastaanottaa Se, sanovat: “Minä vähän pelkään Sitä. Se ei kuulu meidän ryhmäämme.” Näettehän. Ja he ovat peloissaan Siitä. Ainoa asia, joka voi tuoda heille Kristuksen, on Kristus itse, ja he pelkäävät Sen olevan jotakin pelottavaa. “Oh, en oikein tiedä. Se voi olla jotakin spiritismistä, näettehän, Ja en oikein tiedä Siitä.” He ovat peloissaan ainoasta asiasta, joka voi auttaa heitä.

¹³⁰ Ja tuossa pimeässä ahdistuksen hetkessä, tuo valittu seurakunta, tuo ryhmä, joka istui siellä veneessä, peläten sen olevan jotakin aavemaista, he eivät halunneet olla missään tekemisissä sen kanssa. Silloin tuli tuo suloinen Ääni: “Älkää olko peloissanne. Se olen Minä.”

¹³¹ Hän on Sana. Eikö olekin? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Hän ei koskaan muutu olemasta Sana. Ettekö te nyt voi kuulla Sanan sanovan tänä iltana: “Hän on sama eilen, tänään ja iäti. Älkää olko peloissanne; se olen Minä”? [“Aamen.”]

Kumartakaamme päämme.

¹³² Taivaallinen Isä, ilta on kuuma. On pimeä hetki, kuinka Tuli onkaan sammunut alttarilta. Sinä poimit tähtiä pellolta. Sinä sanoit: “Valtakunta on kuin mies, joka otti verkon, meni merelle, heitti sen mereen ja veti ylös. Valtakunta oli sen kaltainen.” Herra Jumala, jonakin päivänä on tuo viimeinen vedessä oleva kala tuleva. Sinä sanoit, että he nostivat ylös kaiken kaltaisia. Evankeliumin verkkoon jää kaiken kaltaisia; siihen jäi kilpikonnia, äyriäisiä, hämähäkkejä, käärmeitä. Me emme tiedä mitä siihen jää, mutta siellä on joitakin kaloja, joita halusit.

¹²² Salli minun sanoa sinulle. Sinä voit olla puhdas kuin lilja aviomiehellesi ja sinä voit olla puhdas kuin lilja, nuori tyttö, poikaystävällesi, mutta jonakin päivänä Jumala panee sinut vastaamaan aviorikoksesta. Olet syyllinen, kun pukeudut sillä tavalla. Jeesus sanoi: “Kuka tahansa katsoo naista himoiten häntä, on jo sydämessään tehnyt aviorikoksen hänen kanssaan.” Ja, kun tuon miehen, tuon syntisen täytyy vastata aviorikoksesta siksi, että katsoi sinua, niin kuka esitteli sen hänelle siten? Ajattele sitä. Te helluntailaisnaiset, häpeä teille! Ymmärrätekö? Häpeä teille!

¹²³ Minä rakastan teitä, se on syy miksi sanon sen. Rakkaus on korjaavaa.

¹²⁴ Meillä on suuri kiukunpuuska, pukeutumisen kiukunpuuska. Se on aivan maailman muodin kaltaista. Hän sanoi: “Älkää rakastako maailmaa tai maailman asioita; jos sen teette, ei Jumalan rakkaus edes ole teissä.” En välitä kuinka paljon te puhutte kielillä, hypitte ylös-ja-alas, ja tanssitte hengessä; ja sitten leikkaatte hiuksenne ja käytätte tuon kaltaisia pukuja. Te miehet sallitte sen. Teidän omat hedelmänne kertovat teille missä olette. Tarkalleen. Ei ihme, että olemme niin sekasortoaisessa tilassa kuin olemme, ja on kommunismin tuulet ja kirkollisuuden tuulet ja ekumeenisen organisaation tuulet!

¹²⁵ On liittymisen aika, liittojen aika. Ammattiyhdistykset kokoavat työvoimaa liittoihinsa, he pitävät melua siitä. Kansakunnilla on yhdistyneet kansakunnat, ne yhdistyvät. Kirkot yhdistyvät yhteen. Mitä se kaikki osoittaa? Se osoittaa, että Kristus ja Morsian valmistautuvat yhdistymään. Se on mistä se puhuu. Kaikki nämä varjot osoittavat positiivin tulevan. Tarkatkaa nyt, kun lopetamme, koska on tulossa myöhäinen.

¹²⁶ Ja huomatkaa nyt, tuossa suuressa hetkessä, kun kaikki toivo eloonjäämisestä oli mennyt, he näkivät Jonkun olevan tulossa, kävellen veden päällä. Ja murheellisin asia oli, kuunnelkaa nyt tarkasti, ainoa asia, joka voi auttaa heitä, sitä he pelkäsivät. He sanoivat: “Se näyttää aavemaiselta. Se voi olla, tiedättehän, jokin henki.”

¹²⁷ Jos ei juuri se olekin tapahtunut uudestaan! He pelkäävät Sitä. He pelkäävät, että se on ennustamista, he pelkäävät, että se on jonkinlainen perkeleen voima; vaikka Jeesus sanoi, että se tulisi tapahtumaan tänä päivänä. Ainoa asia, joka voi auttaa heitä, on Jeesus Kristus. Ei joku

Ajanjakso, penseä”, he ovat helluntailaisia vain nimeltä, siinä kaikki. Helluntai ei ole mikään nimi, se on Pyhän Hengen kasteen kokemus, joka puhdistaa ihmiset. Ei ihme, ettei meillä voi olla suuria parantamiskokouksia ja asioita, jokin on mennyt vikaan jossakin. Se on Saatana, joka näki meidän yrittävän...

⁸⁵ “Mutta, jos me sanomme siitä jotakin, he tulevat muuttamaan seurakuntaa.”

⁸⁶ Muistakaa, kristittyjä ei hemmotella. Kristityt ovat karskeja. He ovat jumalanmiehiä ja naisia, jotka seisovat Jumalan puolesta, huolimatta siitä mitä kenellä tahansa muulla on sanottavana. Teidän ei tarvitse kerjätä heitä ja taivutella heitä, ja ruiskuttaa heitä hajuvesillä ja hemmotella heitä. Sellaiset ovat risteytettyjä kasvihuone kasveja, mihinkään kelpaamattomia, ne eivät koskaan tule tuottamaan mitään.

⁸⁷ Nyt, kun kohta on pesintäaika, se muistuttaa minua noista pikkulinnuista siellä, noista varpusista, jotka kantavat olkia pesiinsä. Eikä kestä kauaakaan, kun ne pesivät ja ne saavat pienet munansa kuoriutumaan. Tiedätekö, pienellä linnulla voi olla pesäntäysi munia ja se voi istua niiden päällä ja käänellä niitä muutaman minuutin välein; se kääntelee niitä ympäri pienillä jaloillaan ja istuu siellä niiden päällä. Nyt, jos se antaa noiden munien kylmetä, sen jälkeen, kun ne kerran ovat lämmenneet, eivät ne tule kuoriutumaan. Se vain lentää hetkeksi pois saadakseen suullisen ruokaa, ja tulee jälleen suoraan takaisin niiden päälle.

⁸⁸ Ja tiedätekö, tuo vanha äitilintu, se voi istua siellä noiden munien päällä ja kääntää niitä joka toinen minuutti, ja ei... jopa uhrata ja paastota, kunnes se on niin kehnossa kunnossa, ettei pääse edes pois pesästä. Mutta sitten, ellei tuo äitilintu ole ollut kosketuksessa uroslinnun kanssa, eivät nuo munat tule kuoriutumaan. Ei ole väliä kuinka paljon te heitä hemmottelette, he eivät tule kuoriutumaan. He tulevat makaamaan pesässä ja mätänemään.

⁸⁹ Ja, jos koskaan on ollut aika, niin se on nyt, että helluntailaisten on päästävä yhteen tuon Kumppanin, Jeesuksen Kristuksen kanssa; koska me olemme saamassa itsellemme uuden pesällisen mätää munia, kieltäen Uskon ja menneen Ekumeeniseen Neuvostoon, ja kutsuen sitä suureksi asiaksi, kun saa istua paavin vieressä, sanoen “se on hengellistä”. Mikä maailmassa on vikana teillä helluntailaisilla? Ettekö te tiedä Raamatun

puhuneen, että nuo asiat tulisivat tapahtumaan? Ja sitten me pidämme melua siitä, kun metodistit ja baptistit ovat tulossa sisälle ja nämä kaikki muut sen kaltaiset asiat. Ettekö te käsitä, että kun nukkuva neitsyt tuli ostamaan Öljyä, oli se juuri se hetki, jolloin Ylkä tuli? Eivätkä he saaneet öljyä? Ettekö te tiedä, että Ylöstempaus on tuleva niin salaisesti, ja pois meneminen, jonakin näistä ajoista, että te ette edes tule tietämään, että se tapahtuu. Se on oleva mennyt, ja te tulette ihmettelemään mitä on tapahtunut.

⁹⁰ Kuten Johanneksen tulo maan päälle. Ja he sanoivat Hänelle: “Mutta eikö Raamattu sano, että Elian täytyy ensin tulla?” Hän sanoi: “Hän on jo tullut, ettekä te tienneet sitä.”

⁹¹ Niin se tulee olemaan jonakin päivänä, he tulevat sanomaan: “Minä ajattelin, että tämä tapahtuisi ennen ahdistuksen aikaa. Minä ajattelin, että Ylöstempauksen tuli tapahtua.” Se voi olla myöhäisempää kuin te luulettekaan. Vastaus voi olla: “Se on jo tapahtunut, ettekä te tienneet sitä. Oi, herää, seurakunta! Teidän on parasta lopettaa se; minä en tullut tänne opin tähden, minä vain ajattelin, että lisäisin sen, niin että te voitte saada sen kytkäisinä siinä sivussa.

⁹² Muista veli, Saatana on nähnyt nämä suuret ohjelmat, yhden kirkon yrittäessä voittaa toista, yhden kirkkokunnan yrittäessä voittaa toista, kitkien pois kaiken lukutaidottomuuden ja heidän täytyy antaa heille psykologinen koe; psykologin täytyy testata mies ennen kuin hän menee lähetyksentille. Helluntailaiset! Ei, ne eivät ole presbyteerejä, ne ovat helluntailaisia. Eräs tietty suuri helluntailaisryhmä vaatii psykiatrisen kokeen, ennen kuin lähetyssaarnaajat voivat lähteä kentälle.

⁹³ Mitä, jos heillä olisi ollut sen kaltainen testi? Heillä oli testi. Se oli helluntailaistesti alussa, kun he odottivat yläsalissa siihen asti kunnes siellä tuli Tuli korkeudesta, ja Jumalan Voima. Se oli tuo koe.

⁹⁴ Ei joku maailmallinen, puolihumalainen psykologi, joka seisoo siellä ja yrittää saada mieltänne hieman kiihtymään tai jotakin muuta, sanoen: “Sinä olet kerta kaikkiaan hermostunut.” Vaikka, se ehdottomasti todistaa, että mies, joka on äärimmäisen hengellinen, on hermostunut, hänen täytyy olla siinä tilassa päästäkseen sisälle Siihen. Niinpä siinä se on teille, näettehän, ja he vain sotkevat kaiken mitä Jumala on yrittänyt tehdä vuosikausia, kun he sitten tulevat takaisin ohjelmiseen ja suurine...

¹¹⁴ Me näemme, että tässä suuressa hetkessä, opetuslasten ollessa hädässä, Hän kiipesi ylös voidakseen tarkata heitä. Hän istui siellä ylhäällä mäellä, tarkaten heitä.

¹¹⁵ Ja Hän ei nyt kiivennyt vuorelle tällä kerralla, vaan Hän kiipesi haudasta, kiipesi ilman halki, ohi kuun ja tähtien, kunnes Hän oli tullut niin korkealle, että Hänen täytyi katsoa alaspäin nähdäkseen Taivaan. Ja siellä Hän istuu, Korkealla. Hänen silmänsä näkevät varpusen ja tiedän, että Hän tarkkaa minua. Hän valvoo.

¹¹⁶ Ja juuri täällä tässä pimeimmässä hetkessä, kun seurakunnat ovat kaikki menneet suuriin ohjelmiin, ja heillä on tämä ohjelma ja tuo ohjelma, kaikki on ohjelmoitu, niin kuin muillakin kirkkoilla, kirkkokunnilla. Ja mitä on tapahtunut? Pimeyden hetkessä, kun todella hengellä täytetyt ihmiset ihmettelevät: “Mitä tulee tapahtumaan? Katsokaa minun lapsiani!” Miehet sanovat: “Katsokaa vaimoani! Katsokaa tätä!”

¹¹⁷ Ja he lopettavat keskiviikkoillan rukouskokouksen ajoissa, niin että he voivat mennä katsomaan *Me rakastamme Sussieta*, tai jotakin sen kaltaista televisiosta. “He rakastavat maailmaa enemmän kuin Jumalaa.” He toimivat heidän tavallaan.

¹¹⁸ Sanoin eräälle naiselle eräänä päivänä, kun hän oli puettu niin tiukkaan pukuun, minä sanoin: “Sisar, tuo puku on liian tiukka. Se ei ehkä kuulosta hyvältä, kun sanon siitä sinulle, mutta se on. Sinä olet kristitty, ja sinä teet itsesi kompastuskiveksi.”

¹¹⁹ Hän sanoi: “Mutta, veli Branham, tiedätkö mitä?” Hän sanoi: “He eivät tee kuin ainoastaan tämän kaltaisia.”

¹²⁰ Minä sanoin: “He yhä myyvät kankaita ja heillä on ompelukoneita. Se ei ole mikään puolustus.” Näin on.

¹²¹ Kuunnelkaa, sallikaa minun sanoa teille jotakin, kalliit ystäväni. Ei mitään henkilökohtaista teitä kohtaan, ei. Minä yritän pitää teidät poissa tuosta vaivanpaikasta. Niin kauan kuin tuo henki on teissä, te tulette tekemään sen. Niin se on. Teidän täytyy olla syntynyt ulos siitä. Voitte tehdä mitä tahdotte tuon huomautuksen kanssa, mutta sallikaa minun sanoa teille jotakin: “Missä sydämenne on, siellä on myös teidän aarteenne.” Näettekö?

¹⁰⁸ Ja me näemme suuret yrityksemme olla verrattavissa metodistien ja baptistien kanssa, suurempien rakennusten ja paikkojen kanssa, ja hienosti koulutettujen ihmisten, suurempien koulujen ja suurempien oppilaitosten kanssa, ja kaikkea sen kaltaista. Me olemme menneet omille teillemme, ja tässä vaikeus on tullut sisälle.

¹⁰⁹ Ja hengellinen mieli katsoo ympärilleen ja sanoo: "Hetkinen, aiommeko me kaikki mennä tuohon Ekumeeniseen Neuvostoon? Tuleeko meidän koko ryhmämme menemään siihen?" Varmasti, te tulette menemään. Niin se on tarkalleen. Tarkatkaa ja nähkää eikö niin käykin. Raamattu sanoo, että te tekisitte sen, tarkalleen, Kristus olisi ulkopuolella. Kuu pimeni juuri ennen kuin paavi ensimmäistä kertaa koskaan meni Jerusalemiin, tässä eräänä iltana, näyttäen merkin taivaalla. Se teki sen ennalta tietämättä. On ihmeellistä kuinka Herra tekee asioita tänä päivänä!

¹¹⁰ Sitten tässä suuressa pimeyden hetkessä, heidän ollessaan siellä veneessä, nousi tuuli. Kaikki toivo elossa säilymisestä oli mennyt. Mitä te nyt aiotte tehdä, jos teidän kirkkokuntanne menee tuohon Ekumeeniseen Neuvostoon? Mitä tulee tapahtumaan silloin kaikille heidän suurille asioilleen, joita olemme rakentaneet täällä maan päällä, kun viimeinen toivo on mennyt?

¹¹¹ Mutta tiedätkö, kun he olivat huutamaisillaan ja kaikki toivo oli mennyt, heitä ei voitu pelastaa; niin, äkkiä, he näkivät Hänen tulevan, kävellen veden päällä. Tuossa pimeimmässä hetkessä Hän tuli, kävellen heidän luokseen.

¹¹² Tiedätkö mitä? Kun Hän jätti heidät, Hän tiesi, että se tulisi tapahtumaan, joten Hän kiipesi korkeimmalle kukkulalle, jota siellä maassa oli. Mitä korkeammalle menette, sitä pidemmälle näette. Ja Hän kiipesi ylös voidakseen valvoa heitä, tiedättehan.

¹¹³ Ja Hän tiesi tämän tulevan. Hän ennusti tämän päivän olevan täällä. "Niin kuin se oli Sodomän päivissä, niin se on oleva Ihmisen Pojan tulemuksessa, kun Ihmisen Poikaa paljastetaan." Silloin, Pojan täytyy olla paljastettu. Tämä paha ja avionrikkoja sukupolvi tulee etsimään merkkiä. Se on saava merkin, se on hylkäävä sen niin kuin hekin tekivät silloin, mutta se on oleva ylösnousemuksen merkki. Hän on yhä elossa, tehden samoin kuin Hän teki silloin.

⁹⁵ He innostuvat, kun näkevät paljon ihmisiä kokoontuneena yhteen. He sanovat: "Jos vain voisin tehdä heidät kaikki Assemblin jäseniksi! Jos vain voisin tehdä heidät kaikki Ykseyden kannattajiksi! Jos vain voisin tehdä heistä kaikista metodisteja!" Metodisti yrittää tehdä heistä kaikista metodisteja, baptisti yrittää tehdä kaikista baptisteja, helluntailaiset kaikista helluntailaisista! Oi, te ette voi tehdä asialle mitään. Jumala on määrännyt nuo asiat maailman perustamisesta asti. Meidän täytyy saarnata Evankeliumi. Siinä kaikki. Mutta meidän suuret ohjelmamme, me olemme lähteneet liikkeelle ilman tuota Tulta. Me menimme pois ja valmistimme itsellemme kotitekoisen tulen.

⁹⁶ Ja meidän kommunisminne, me olemme nyt niin peloissamme siitä, että kommunismi on päässyt sisälle: "Mitä tulee tapahtumaan?" Mutta tiedätkö, kommunismi ei ole mikään suuri asia. Sallikaa minun kertoa teille nyt, että minä en pelkää kommunismia.

⁹⁷ Mutta mitä minä pelkään teistä helluntailaisista, on se, että tämä Ekumeeninen Neuvosto tulee ottamaan teidät. Siinä on tuo asia. Se tulee muodostamaan pedon merkin, ja teidän on oleva pakko mennä siihen. Koska te olette organisaatio, teidän täytyy joko mennä sisälle, tai tulla ulos. Siinä tuo asia on, ja jokainen hyvä järkvy, hengellinen henkilö tietää sen. Me tarvitsemme toista todistusta merellä. Ja meidän helluntailaisemme yksinkertaisesti nielevät sen koukkuineen, siimoineen ja painoineen: "Mikä suuri asia se tuleekaan olemaan." Vaikka teidän metodistien, presbyterien, luterilaisten, Kristuksen kirkon ja helluntailaisten täytyy kieltää oma suuri apostolinen oppinne, voidaksenne olla siellä. Heidän täytyy tehdä samoin. Teillä ei ole mitään annettavana siihen. Se kaikki liittyy yhteen Rooman kanssa, aivan tarkalleen niin kuin on todistettu. Kirjoitus sanoo niin.

⁹⁸ Mikä on vikana saarnaajilla, jotka antavat näiden asioiden päästä tähän tilaan, varoittamatta ihmisiä? Jumala on vaativa sen heidän käsistään. Juuri tässä vaikeuksien ajassa, he olivat vaikeuksissa. Kommunismi ei tule sisälle; se on tämä Ekumeeninen Neuvosto, joka tulee nielemään koko joukon. Ja muistakaa, kun te näette mitä on tapahtunut, silloin se on liian myöhäistä, te olette jo ottaneet pedon merkin. Te kuulutte siihen silloin.

⁹⁹ Teidän on parasta päästä siitä pois nyt, kyllä vaan, ja olla sinetöidyt sisälle Jumalan Valtakuntaan. Kristuksen Ruumis on salaperäinen Kristuksen Ruumis, johon me olemme kastetut Pyhällä Hengellä; me

emme ole liittyneet Siihen, tai otetut Siihen, puhutut Siihen, kielilläpuhutut Siihen, tai huudetut Siihen. Te olette syntyneet Siihen, Pyhästä Hengestä. Oikein. Varmasti.

¹⁰⁰ Nyt me huomaamme nämä asiat, kuinka vaikeudet tulevat esiin äkisti. Oi, Perkele katsoi yli mäen ja sanoi: “Uh-huh, he ovat lähteneet touhuamaan omiaan, ja siellä ulkona he nyt hyppivät ylös ja alas ja huutavat, ja heillä on suurta aikaa. Tiedätkö mitä, juuri nyt on hyvä aika upottaa heidät. Nyt saan välini tasoitetuksi heidän kanssaan.”

¹⁰¹ Niinpä hän kohottautui mäen yli ja alkoi puhaltaa myrkyllistä hengitystään, whew: “Ihmeiden päivät ovat ohitse. Loppujen lopuksi, uskon, että nämä ihmiset ovat vain hermostuneita. Uskon, että heidän täytyisi saada älykkyyskoe, ennen kuin he lähtevät vieraille kentille.” Helluntailaiset! Uh-huh. Näettekö kuinka hänen myrkyllinen hengityksensä tappaa Sanan: “Oh, minun mielestäni se on jotakin muuta, minä uskon että...” Näettekö, he menevät suoraan takaisin, aivan niin kuin kaikki muutkin kirkkokunnat tekivät, se on aivan tarkalleen sama tie, jota he vaeltavat. Se tappaa sen. Sillä hetkellä, kun te organisoitte sen, se tappaa sen. Se on aina tehnyt ja on aina tekevä sen. Se ei koskaan tule nousemaan uudestaan. Koskaan historiassa sen ei ole tiedetty tekevän sitä. Ja tässä Laodikean Seurakunta Ajanjaksossa, Kristus oli seurakunnan ulkopuolella, kolkuttaen, yrittäen päästä sisälle. Ja he yksinkertaisesti eivät voi sietää Sitä. He eivät voi kuunnella Sitä. Nyt me näemme tässä hetkessä, jossa elämme, että vaikeudet ovat tulleet sisälle.

¹⁰² Ja sitten me alamme nähdä, ettei ihmeitä enää tapahdu, niin kuin niitä tapahtui. Sairaat menevät kotiin sairaina. Se ei johdu Jumalasta. Se johtuu herätyksen puutteesta kansan keskuudessa. Ei ole mitään herätystä. He vain istuvat ja kuuntelevat; menevät kotiin ja sanovat: “No niin, se oli melko hyvä.” Uh-huh, näettekö, ei ole mitään intoa. Ihmisissä ei ole tuota jotakin, minkä pitäisi olla siellä.

¹⁰³ Muistan viisitoista vuotta sitten täällä Arkansasissa, kun minulla oli pieni kokous siellä Jonesborossa, jolloin neljäkymmentätuhatta, ihmistä yritti osallistua siihen, tulemalla kokoukseen tuossa noin viidentoistatuhannen asukkaan kaupungissa. Ja he olivat maanneet puuvilla-autojen alla ja kaikkialla muualla, peitellen sairaita lapsiaan sanomalehdillä, vain päästäkseen sisälle. He istuivat istuimillaan päivin

ja öin, haluamatta lähteä pois ja lähettivät jonkun omaisistaan noutamaan hampurilaisia ja pullon limonadia; ja he pysyttelivät siellä päivin ja öin, päivästä päivään. Heidän sydämensä paloivat tulta. Vain aivan vähäinenkin asia, jonka Jumala teki, sytytti heidät tuleen. Ja satoja heistä tuli sisälle.

¹⁰⁴ Hän on yhä sama Jumala tänä iltana, kuin mitä Hän oli viisitoista vuotta sitten. Hän on yhä sama Jumala tänä iltana, kuin mitä Hän oli luodessaan taivaat ja maan.

¹⁰⁵ Mutta mitä se on? Me tulimme kaikki intoa täyteen ja halusimme rakentaa organisaatioitamme, halusimme rakentaa sitä, ja halusimme rakentaa tätä, ja tehdä jotakin suurta ja loistavaa, Joneseihin verrattavaa, metodisteihin, baptisteihin, presbyteereihin verrattavaa. Te ette ole heistä. Ei, te ette ole. He ovat kirkkokunnallisia ihmisiä, mikä kyllä sopii, ei mitään heitä vastaan. Siellä on paljon hienoja kristittyjä heidän joukossaan, mutta teidän ei tule olla yhteydessä itse noiden uskomattomien ryhmien kanssa. “Ihmiset, jotka kieltävät Sen Voiman”, teidän ei tule olla heidän puolellaan.

¹⁰⁶ Tiedätkö, vaikeutena siinä on se, että te yritätte saada Hollywoodin seurakuntaan. Se mitä teidän tulisi tehdä, on yrittää saada Hollywood ulos seurakunnasta. Näettekö? Te yritätte saada rakennuksenne niin kauniiksi, te yritätte tehdä kirkkokuntanne niin suureksi, että se vetäisi puoleensa ihmisten huomion. Me emme voi mennä heidän puolelleen. Meidän täytyy saada heidät meidän puolellemme. Kaikki mikä on loistavaa, muistakaa, Hollywood kimaltaa maailmallisuutta, kun taas Evankeliumi hehkuu nöyryydessä. On melkoinen ero loiston ja hehkun välillä. Evankeliumi hehkuu nöyryydessä, alhaisuudessa ja voimassa. Kun taas Hollywood loistaa, ja jokainen hurraa ja huutaa ja menee siihen. Näettekö? Me emme tarvitse sitä.

¹⁰⁷ Me haluamme elää sillä tavalla kuin Hän sanoi: “Te olette maan suola.” “Jos suola on menettänyt makunsa”, joka on sen voima Evankeliumissa. Meillä pitäisi olla jotakin liikettä seurakunnissamme, niin että metodistit, baptistit, presbyteerit ja kaikki heistä kaipaisivat tulla mukaan. Meidän pitäisi olla suolaisia! Suola tekee janon, se luo janon. Suola on mauste, jos sitä käytetään. Sitä täytyy käyttää.